

Księga Kapłańska

Rozdział 1

1. Pan wezwał Mojżesza i tak powiedział do niego z Namiotu Spotkania: 2. Przemów do Izraelitów i powiedz im: Jeśli ktoś z was zechce złożyć dar z bydła dla Pana, niech złoży go albo z większego, albo z drobnego bydła. 3. Jeżeli chce złożyć na ofiarę całopalną dar z większego bydła, niech weźmie samca bez skazy i przyprowadzi go przed wejście do Namiotu Spotkania, aby Pan przyjął go łaskawie. 4. Położy rękę na głowie żertwy, aby była przyjęta jako przebłaganie za niego. 5. Potem zabije młodego cielca wobec Pana, a kapłani, synowie Aarona, ofiarują krew, to jest pokropią nią dokoła ołtarz stojący przed wejściem do Namiotu Spotkania. 6. Następnie obedrze żertwę ze skóry i podzieli ją na części. 7. Kapłani, synowie Aarona, przyniosą ogień na ołtarz i ułożą drwa na ogniu. 8. Potem kapłani, synowie Aarona, ułożą części wraz z głową i tłuszczem na drwach leżących na ogniu, na ołtarzu. 9. Wnętrznosci i nogi zwierzęcia będą obmyte wodą. Kapłan zamieni to wszystko w dym na ołtarzu. To jest całopalenie, ofiara spalana, woń miła Panu. 10. Jeżeli zaś ktoś chce złożyć na ofiarę całopalną dar z drobnego bydła, z baranków lub koziołków, niech weźmie samca bez skazy. 11. Będzie on zabity po północnej stronie ołtarza, wobec Pana, a kapłani, synowie Aarona, pokropią krwią ołtarz Jego dokoła. 12. Potem podzielią go na części. Kapłan ułoży je wraz z głową i tłuszczem na drwach leżących na ogniu, na ołtarzu. 13. Wnętrznosci i nogi zwierzęcia będą obmyte wodą. Kapłan złoży w ofierze to wszystko i zamieni w dym na ołtarzu. To jest całopalenie, ofiara spalana, woń miła Panu. 14. A jeżeli ktoś chce złożyć w darze ptaka jako całopalenie dla Pana, niech złoży w darze synogarlicę lub młodego gołębia. 15. Kapłan przyniesie go do ołtarza, ukręci mu głowę i zamieni go w dym na ołtarzu. Krew jego wycisnie na ścianę ołtarza. 16. Potem oddzieli jego wołę wraz z piórami i wyrzuci je na popielisko, na wschód od ołtarza. 17. Następnie naderwie jego skrzydła, jednak nie oddzielając ich całkowicie, i zamieni w dym na ołtarzu, na drwach leżących na ogniu. To jest całopalenie, ofiara spalana, woń miła Panu.

Rozdział 2

1. Jeżeli ktoś chce złożyć w darze dla Pana ofiarę pokarmową, niech złoży w darze najczystszą mąkę. Poleje ją oliwą i doda do niej kadzidła. 2. Potem przyniesie ją do kapłanów, synów Aarona. Kapłan weźmie pełną garść najczystszej mąki razem z oliwą i z całym kadzidłem i zamieni w dym na ołtarzu jako pamiątkę, jako ofiarę spalaną, woń miłą Panu. 3. Cokolwiek pozostanie z ofiary pokarmowej, będzie należało do Aarona i jego synów. To jest najświętsza część ofiar spalanych dla Pana. 4. Jeżeli chcesz złożyć w darze jako ofiarę pokarmową ciasto pieczone w piecu, będą to placki praśne z najczystszej mąki rozrobionej oliwą albo praśne podpłomyki pomazane oliwą. 5. Jeżeli chcesz złożyć w darze jako ofiarę pokarmową potrawę smażoną na patelni, to przyrządzisz ją z najczystszej praśnej mąki rozrobionej oliwą. 6. Pokruszysz ją na kawałki i polejesz oliwą. To jest ofiara pokarmowa. 7. Jeżeli

chcesz złożyć w darze jako ofiarę pokarmową ciasto gotowane w rondelku, to niech będzie ono z najczystszej mąki rozrobionej oliwą. **8.** Potem przyniesiesz do Pana pokarm tak przyrządzony i oddasz go kapłanowi, a on złoży go w ofierze na ołtarzu. **9.** Kapłan podniesie z tej ofiary pokarmowej pamiątkę i zamieni w dym na ołtarzu jako ofiarę spalaną, woń miłą Panu. **10.** Cokolwiek pozostanie z ofiary pokarmowej, będzie należało do Aarona i jego synów. To jest najświętsza część z ofiar spalanych dla Pana. **11.** Nie będziecie składać na ofiarę pokarmową dla Pana nic kwaszonego. Albowiem ciasta zakwaszonego ani miodu nie będziecie zamieniać w dym dla Pana, jako ofiary spalanej. **12.** Przyniesiecie te rzeczy jako dar pierwocin, ale nie będziecie ich kłaść na ołtarzu, aby się zamieniły w miłą woń. **13.** Każdy dar należący do ofiary pokarmowej ma być posolony. Niech nie brakuje soli przymierza Boga twego przy żadnej ofierze pokarmowej. Każdy dar posypiesz solą. **14.** Jeżeli chcesz złożyć jako dar spalany dla Pana ofiarę pokarmową z pierwocin, to będą nią kłosy prażone na ogniu albo kasza z nowego zboża jako ofiara pokarmowa z pierwocin. **15.** Polejesz ją oliwą i położysz na niej kadzidło. To jest ofiara pokarmowa. **16.** Kapłan zamieni w dym pamiątkę z kaszy i oliwy wraz z całym kadzidłem jako ofiarę spalaną dla Pana.

Rozdział 3

1. Jeżeli ktoś chce złożyć dar z większego bydła jako ofiarę biesiadną, niech złoży zwierzę bez skazy, samca lub samicę, wobec Pana. **2.** Położy rękę na głowie swego daru i zabije go przed wejściem do Namiotu Spotkania. Potem kapłani, synowie Aarona, pokropią jego krwią ołtarz dokoła. **3.** Potem złoży z ofiary biesiadnej ofiarę spalaną dla Pana, to jest tłuszcz, który okrywa wnętrzności, i cały tłuszcz, który jest nad nimi, **4.** a także obie nerki i tłuszcz, który je okrywa, który sięga do lędźwi, oraz płat tłuszczu, który jest na wątrobie - przy nerkach go oddzieli. **5.** Synowie Aarona zamienią to w dym na ołtarzu, przy ofierze całopalnej, która jest na drwach, na ogniu. To jest ofiara spalana, woń miłą Panu. **6.** Jeżeli zaś ktoś chce złożyć w darze coś z drobnego bydła jako ofiarę biesiadną dla Pana, niech złoży zwierzę bez skazy, samca lub samicę. **7.** Jeżeli chce złożyć w darze owcę, niech złoży ją przed Panem. **8.** Położy rękę na głowie swego daru, potem zabije go przed Namiotem Spotkania. Synowie Aarona pokropią krwią zwierzęcia ołtarz dokoła. **9.** Potem złoży z ofiary biesiadnej ofiarę spalaną dla Pana, to jest cały tłuszcz ogonowy - należy go oddzielić tuż przy samej kości ogonowej - i tłuszcz, który okrywa wnętrzności, oraz cały tłuszcz, który jest nad nimi, **10.** i obie nerki wraz z tłuszczem, który je okrywa, który sięga do lędźwi, a także płat tłuszczu, który jest na wątrobie - przy nerkach go oddzieli. **11.** Kapłan zamieni to w dym na ołtarzu jako pokarm, ofiarę spalaną dla Pana. **12.** Jeżeli ktoś chce złożyć w darze kozę, niech złoży ją przed Panem. **13.** Położy rękę na jej głowie i zabije ją przed Namiotem Spotkania. Synowie Aarona pokropią jej krwią ołtarz dokoła. **14.** Potem jako dar spalany dla Pana złoży tłuszcz, który okrywa wnętrzności, oraz cały tłuszcz, który jest nad nimi, **15.** obie nerki wraz z tłuszczem, który je okrywa, który sięga do lędźwi, a także płat tłuszczu, który jest na wątrobie - przy nerkach go oddzieli. **16.** Potem

kapłan zamieni to wszystko w dym na ołtarzu, jako pokarm spalany, woń miłą Panu. Cały tłuszcz będzie dla Pana! **17.** To jest ustawa wieczysta na wszystkie czasy i na wszystkie pokolenia, we wszystkich waszych siedzibach. Ani tłuszczu, ani krwi spożywać nie będziecie!

Rozdział 4

1. Pan tak powiedział do Mojżesza: **2.** To powiedz Izraelitom: Jeżeli ktoś przez nieuwagę zgrzeszy przeciwko jednemu z przykazań Pana zabraniających jakiejś czynności, to jest postąpił wbrew jednemu z przykazań, **3.** jeżeli ten grzech popełni namaszczonego kapłan, tak że jego wina spada na lud, to złoży Panu jako ofiarę przebłagalną za grzech, który popełnił, młodego cielca bez skazy. **4.** Przyprowadzi cielca przed wejście do Namiotu Spotkania, wobec Pana, położy rękę na głowie cielca i zabije cielca wobec Pana. **5.** Potem namaszczonego kapłan weźmie trochę krwi cielca i wniesie do Namiotu Spotkania. **6.** I umoczy kapłan palec we krwi, i pokropi krwią siedem razy przed Panem, to jest przed zasłoną Miejsca Świętego. **7.** Następnie pomaże kapłan krwią rogi ołtarza wonnego kadzenia, który stoi wobec Pana w Namiocie Spotkania. Całą zaś krew cielca wyleje na podstawę ołtarza całopalenia, który stoi przed wejściem do Namiotu Spotkania. **8.** Potem oddzieli cały tłuszcz od cielca ofiary przebłagalnej, a mianowicie tłuszcz, który okrywa wnętrzności, i cały tłuszcz, który jest nad nimi, **9.** również obie nerki wraz z tłuszczem, który jest nad nimi, który sięga aż do lędźwi, a także płat tłuszczu, który jest na wątrobie - przy nerkach go oddzieli, **10.** tak jak oddziela się tłuszcz cielca przy ofierze biesiadnej. Wtedy kapłan zamieni to wszystko w dym na ołtarzu całopalenia. **11.** Skórę zaś cielca, całe jego mięso, jego głowę, jego nogi, jego wnętrzności i zawartość jelit, **12.** słowem całego cielca, każe wynieść poza obóz, na miejsce czyste, gdzie wysypują popiół. Tam go spalą na drwach, w ogniu. Będzie spalony na miejscu, gdzie wysypują popiół. **13.** Jeżeli zaś cała społeczność Izraela zawini przez nieuwagę i sprawa ta będzie ukryta przed oczami zgromadzenia, mianowicie to, że uczynili coś sprzecznego z przykazaniami Pana i w ten sposób zawinili, **14.** a potem grzech, który popełnili, wyjdzie na jaw, to zgromadzenie przyprowadzi przed Namiot Spotkania młodego cielca jako ofiarę przebłagalną. **15.** Starsi społeczności położą ręce na głowie cielca przed Panem, i ten cielec będzie zabity wobec Pana. **16.** Namaszczonego kapłan wniesie do Namiotu Spotkania część krwi cielca. **17.** Potem kapłan umoczy palec we krwi i pokropi siedem razy wobec Pana, to jest przed zasłoną. **18.** Pomaże także krwią rogi ołtarza, który jest wobec Pana w Namiocie Spotkania. Całą zaś krew wyleje na podstawę ołtarza całopalenia, który stoi przed wejściem do Namiotu Spotkania. **19.** A cały jego tłuszcz oddzieli od niego i zamieni w dym na ołtarzu. **20.** Potem postąpi z tym cielcem tak samo, jak postąpił z poprzednio wspomnianym cielcem ofiary przebłagalnej. Tak z nim postąpi. W ten sposób kapłan dokona za nich przebłagania i będzie im [wina] odpuszczona. **21.** Potem wyniosą tego cielca poza obóz i spalą, tak jak spalono pierwszego cielca. To jest ofiara przebłagalna za społeczność. **22.** Jeżeli zgrzeszy naczelnik rodu i przez nieuwagę przestąpi jedno z przykazań Pana, Boga swego, i w ten sposób zawini, **23.** i jeżeli zwróci mu się uwagę na jego grzech,

który popełnił, to przyprowadzi w darze kozła, samca bez skazy. **24.** Potem położy rękę na głowie kozła, i zabiją go na miejscu, gdzie zabija się ofiary całopalne wobec Pana. To jest ofiara przebłagalna. **25.** A kapłan umoczy palec we krwi ofiary przebłagalnej i pomaże nią rogi ołtarza ofiar całopalnych. Całą krew wyleje na podstawę ołtarza całopalenia, **26.** cały zaś tłuszcz zamieni w dym na ołtarzu, tak jak tłuszcz ofiary biesiadnej. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za grzech naczelnika rodu, a będzie mu odpuszczony. **27.** Jeżeli jakiś człowiek spośród ludności kraju zgrzeszy przez nieuwagę, przestąpi jedno z przykazań Pana, i w ten sposób zawini, **28.** i jeżeli zwróci mu się uwagę na jego grzech, który popełnił, to przyprowadzi w darze za swój grzech kozę bez skazy. **29.** Następnie położy rękę na głowie ofiary przebłagalnej i zabije ją na miejscu całopalenia. **30.** Kapłan umoczy palec we krwi i pomaże nią rogi ołtarza całopalenia. Całą krew wyleje na podstawę ołtarza. **31.** Potem oddzieli cały tłuszcz, tak jak był oddzielony tłuszcz ofiary biesiadnej. Kapłan zamieni to w dym na ołtarzu jako woń miłą Panu. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za niego, i grzech będzie mu odpuszczony. **32.** Jeżeli zaś ktoś chce złożyć w darze owcę jako ofiarę przebłagalną, to przyprowadzi owcę bez skazy, **33.** położy rękę na głowie ofiary przebłagalnej i zabije ją jako ofiarę przebłagalną na miejscu, gdzie się zabija ofiary całopalne. **34.** Potem kapłan umoczy palec we krwi ofiary przebłagalnej i pomaże nią rogi ołtarza całopalenia. Całą krew wyleje na podstawę ołtarza. **35.** Cały tłuszcz oddzieli, tak jak był oddzielony tłuszcz owcy złożonej jako ofiara biesiadna. Kapłan zamieni to w dym na ołtarzu, przy ofiarach spalanych dla Pana. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za grzech, który tamten popełnił, a będzie mu odpuszczony.

Rozdział 5

1. Jeżeli ktoś zgrzeszy przez to, że usłyszawszy zakłęcie i mogąc zaświadczyć o przestępstwie, które widział lub znał, nie uczyni tego i w ten sposób zawini, **2.** albo jeżeli ktoś dotknie się czegoś nieczystego, na przykład padliny nieczystego dzikiego zwierzęcia albo padliny nieczystego domowego zwierzęcia, albo padliny nieczystego małego zwierzęcia, i nie uświadomi sobie tego, że stał się nieczysty i winny, **3.** albo jeżeli ktoś dotknie się jakiejś nieczystości ludzkiej, jakiegokolwiek rzeczy, która może uczynić nieczystym, i z początku nie uświadomi sobie tego, a potem spostrzeże, iż zawinił, **4.** albo jeżeli ktoś przysięga lekkomyślnie wargami na zło albo na dobro, tak jak to bywa, iż człowiek lekkomyślnie przysięga, i z początku nie uświadamia sobie tego, a potem spostrzeże, iż zawinił przez jedną z tych rzeczy - **5.** jeżeli więc ktoś zawini przez jeden z tych [czynów], to niech wyzna, że przez to zgrzeszył. **6.** Wtedy przyniesie [jako] ofiarę zadośćuczynienia dla Pana za swój grzech - samicę spośród drobnego bydła, owcę lub kozę, na ofiarę przebłagalną. A kapłan dokona przebłagania za jego grzech. **7.** Jeżeli zaś ktoś jest tak ubogi, że nie może przynieść owcy, to jako ofiarę zadośćuczynienia za grzech, który popełnił, przyniesie dwie synogarlice albo dwa młode gołębie dla Pana, jednego jako ofiarę przebłagalną, drugiego jako ofiarę całopalną. **8.** Przyniesie ją kapłanowi, a ten ofiaruje najpierw tego gołębia, który jest

przeznaczony na ofiarę przebłagalną. Ukręci mu głowę przy karku, ale jej nie oddzieli. **9.** Potem pokropi ścianę ołtarza krwią ofiary przebłagalnej. Reszta krwi będzie wyciśnięta na podstawę ołtarza. To jest ofiara przebłagalna. **10.** Drugiego gołębia złoży jako ofiarę całopalną według przepisu. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za grzech, który tamten popełnił, a będzie mu odpuszczony. **11.** Jeżeli zaś ktoś jest tak ubogi, że nie może ofiarować nawet dwu synogarlic albo dwóch młodych gołębi, to przyniesie w darze ofiarnym za grzech dziesiątą część efy najczystszej mąki jako ofiarę przebłagalną, ale nie poleje jej oliwą ani nie położy na niej kadzidła, bo to jest ofiara przebłagalna. **12.** Przyniesie to kapłanowi. Kapłan weźmie z tego pełną garść jako pamiątkę i zamieni w dym na ołtarzu przy ofiarach spalanych dla Pana. To jest ofiara przebłagalna. **13.** W ten sposób kapłan dokona przebłagania za grzech, który tamten popełnił przeciwko jednemu z tych przykazań, a będzie mu odpuszczony. Kapłan otrzyma swoją część, tak jak przy ofierze pokarmowej. **14.** Potem Pan powiedział do Mojżesza: **15.** Jeżeli ktoś popełni nieuczciwość i zgrzeszy przez nieuwagę, przywłaszczając sobie rzeczy poświęcone Panu, to przyprowadzi, jako swoje zadośćuczynienie dla Pana, barana bez skazy, wziętego spośród drobnego bydła, wycenionego na kilka syklów srebrnych według sykla z przybytku na ofiarę zadośćuczynienia. **16.** To, co sobie grzesznie przywłaszczył z rzeczy poświęconych, zwróci, dodając ponadto jedną piątą wartości, i odda to kapłanowi. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za niego, ofiarując za niego barana zadośćuczynienia, a grzech będzie mu odpuszczony. **17.** Jeżeli ktoś zgrzeszy, czyniąc coś wbrew zakazom Pana i nie będąc tego świadom, a stanie się winny i odpowiedzialny za zło, **18.** to przyprowadzi kapłanowi barana bez skazy, wziętego spośród drobnego bydła, ocenionego jako ofiara zadośćuczynienia. Wtedy kapłan dokona przebłagania za jego winę, którą tamten zaciągnął przez nieuwagę, nieświadomie, a grzech będzie mu odpuszczony. **19.** To jest ofiara zadośćuczynienia, bo naprawdę zawinił wobec Pana.

Rozdział 6

1. Następnie Pan przemówił do Mojżesza: **2.** Jeżeli ktoś zgrzeszy i popełni nieuczciwość względem Pana przez to, że zaprze się wobec bliźniego tego, co wziął na przechowanie albo w zastaw, albo ukradł, albo wymusił na bliźnim; **3.** albo jeżeli ktoś znalazł rzecz zgubioną i zaparł się tego, albo jeżeli złożył fałszywą przysięgę dotyczącą jakiegokolwiek rzeczy, przez którą człowiek może zgrzeszyć - **4.** otóż kto tak zgrzeszył i stał się przez to winny zadośćuczynienia, powinien oddać to, co ukradł, albo co wymusił, albo co wziął na przechowanie, albo rzecz zgubioną, którą znalazł, **5.** albo tę rzecz, co do której złożył fałszywą przysięgę - zwróci mianowicie całkowitą wartość tej rzeczy, dodając do niej jeszcze piątą część wartości. Powinien to oddać właścicielowi tego samego dnia, kiedy będzie składał ofiarę zadośćuczynienia. **6.** Potem przyprowadzi do Pana jako swoje zadośćuczynienie baranka bez skazy, wziętego spośród drobnego bydła, ocenionego jako ofiara zadośćuczynienia, którą należy przyprowadzić do kapłana. **7.** W ten sposób kapłan dokona za niego przebłagania wobec Pana, a będzie tamtemu odpuszczony wszelki grzeszny czyn, którego się dopuścił, zaciągając winę. **8.** Dalej mówił Pan do

Mojżesza: **9.** Rozkaż Aaronowi i jego synom, co następuje: Oto prawo odnoszące się do całopalenia: ofiara całopalna będzie na palenisku, na ołtarzu, przez całą noc aż do rana, a ogień będzie płonął na ołtarzu. **10.** Potem kapłan włoży szatę lnianą i spodnie lniane na ciało, usunie popiół z ofiary całopalnej, którą ogień strawił na ołtarzu, i wysypie go obok ołtarza. **11.** Następnie zdejmie ubranie, włoży inne szaty i wyniesie popiół poza obóz na miejsce czyste. **12.** Ogień na ołtarzu będzie stale płonąć - nigdy nie będzie wygasać. Na nim kapłan każdego poranka zapali drwa, na nim ułoży ofiarę całopalną, na nim zamieni w dym tłuszcz ofiar biesiadnych. **13.** Ogień nieustanny będzie płonął na ołtarzu - nigdy nie wygaśnie! **14.** Oto prawo odnoszące się do ofiary pokarmowej: synowie Aarona przyniosą ją przed Pana - przed ołtarz. **15.** Potem wezmą z niej garść najczystszej mąki, należącej do ofiary pokarmowej, wraz z oliwą jej i z całym kadzidłem, które są na tej ofierze, i zamienią to w dym na ołtarzu jako miłą woń, jako pamiątkę dla Pana. **16.** To, co pozostanie z tej ofiary, będzie pokarmem dla Aarona i jego synów. Jako chleby praśne zjedzą to w miejscu poświęconym, na dziedzińcu Namiotu Spotkania. **17.** Nie będziecie piec z tego chlebów kwaszonych! To jest część, którą daję im z ofiar spalanych dla Mnie. To są ofiary najświętsze, tak jak ofiary przebłagalne i ofiary zadośćuczynienia. **18.** Każdy mężczyzna spośród synów Aarona będzie je spożywał. To jest prawo wieczyste dla waszych pokoleń, dotyczące ofiar spalanych dla Pana. Każdy, kto się ich dotknie, będzie uświęcony. **19.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **20.** Oto dar Aarona i jego synów, który złożą Panu w dniu namaszczenia jednego z nich: będzie to ofiara pokarmowa wieczysta - jedna dziesiąta efy najczystszej mąki, z tego połowa rano, a połowa wieczorem. **21.** Będzie ona przyrządzona na patelni z oliwą. Kiedy będzie rozrobiona, przyniesiesz ją. Ofiarujesz ją jako ofiarę pokarmową podzieloną na kawałki. Będzie to woń miła Panu. **22.** Kapłan, który będzie namaszczoney na miejsce Aarona spośród jego synów, to samo uczyni. To jest należność wieczysta dla Pana: ta ofiara będzie w całości zamieniona w dym! **23.** Każda ofiara pokarmowa kapłana będzie w całości spalona nic z niej nie wolno jeść! **24.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **25.** Tak powiedz Aaronowi i jego synom: To jest prawo odnoszące się do ofiary przebłagalnej. Na tym samym miejscu, na którym będzie zabijana ofiara całopalna, będzie także zabijana ofiara przebłagalna przed Panem. To jest rzecz bardzo święta! **26.** Kapłan, który będzie składał ofiarę przebłagalną, będzie z niej spożywał. Na miejscu poświęconym będzie spożywana, na dziedzińcu Namiotu Spotkania. **27.** Każdy, kto dotknie jej mięsa, będzie uświęcony. Jeżeli trochę z jej krwi skropi ubranie, to miejsce owo, które krew skropi, ma być wyprane w Miejscu Świętym. **28.** Jeżeli to mięso było gotowane w naczyniu glinianym, naczynie owo będzie rozbite, jeżeli zaś było gotowane w naczyniu miedzianym, będzie ono wyszorowane i wypłukane wodą. **29.** Każdy mężczyzna spośród kapłanów będzie spożywać z niej. To jest rzecz bardzo święta! **30.** Ale jeżeli część krwi z ofiary przebłagalnej była wniesiona do Namiotu Spotkania, aby w Miejscu Świętym dokonać obrzędu przebłagania, to nie wolno jeść z tej ofiary. Będzie ona spalona w ogniu.

Rozdział 7

1. Oto prawo odnoszące się do ofiary zadośćuczynienia: jest ona rzeczą bardzo świętą. **2.** Na tym samym miejscu, na którym będą zabijać ofiarę całopalną, będą także zabijać ofiarę zadośćuczynienia. Krew jej wyleją dokoła ołtarza, **3.** ale cały jej tłuszcz będzie złożony w ofierze: ogon, tłuszcz, który okrywa wnętrzności, **4.** obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, który sięga aż do lędźwi, a także płat tłuszczu na wątrobie - przy nerkach będzie oddzielony. **5.** Kapłan zamieni to wszystko w dym na ołtarzu jako ofiarę spalaną dla Pana. To jest ofiara zadośćuczynienia. **6.** Każdy mężczyzna spośród kapłanów będzie z niej spożywał. Będzie spożywana w miejscu poświęconym, to jest rzecz bardzo święta. **7.** Ofiary przebłagalne i ofiary zadośćuczynienia podlegają temu samemu prawu: będą one należały do tego kapłana, który dokonuje obrzędu przebłagania. **8.** Jeżeli zaś kapłan składa za kogoś ofiarę całopalną, to otrzyma skórę zwierzęcia, które złożył w ofierze. **9.** Także i każda ofiara pokarmowa upieczona w piecu albo przyrządzona w kociołku lub na patelni będzie należeć do tego kapłana, który ją złożył. **10.** Ale każda ofiara pokarmowa rozrobiona oliwą albo sucha będzie należeć do wszystkich synów Aarona po równej części. **11.** Oto prawo odnoszące się do ofiary biesiadnej, która będzie składana Panu: **12.** Jeżeli ktoś składa ją jako ofiarę dziękczynną, to dołączy do tej ofiary dziękczynnej także i placki praśne rozczynione oliwą, praśne podpłomyki zaprawione oliwą, placki z najczystszej mąki zmieszanej i rozrobionej oliwą. **13.** Obok placków z ciasta kwaszonego będzie złożony jego dar wraz z ofiarą dziękczynną biesiadną. **14.** Z każdego rodzaju darów ofiarnych będzie odłączony jeden jako dar szczególny dla Pana. Otrzyma go kapłan, który kropi krwią ofiary biesiadnej. **15.** Mięso dziękczynnych ofiar biesiadnych musi być spożyte tego samego dnia - nie wolno zostawiać z niego nic aż do rana. **16.** Jeżeli jednak ma to być ofiara wynikająca ze ślubu albo ofiara dobrowolna, to [mięso żerty] powinno się jeść tego samego dnia, ale resztę z niego można zjeść następnego dnia. **17.** Jeżeli jednak część z tego mięsa pozostanie jeszcze na trzeci dzień, to będzie spalona w ogniu. **18.** Jeżeli ktoś zje coś z mięsa ofiary biesiadnej na trzeci dzień, to ta ofiara nie będzie przyjęta, nie będzie ona policzona temu, który ją złożył, bo jest to rzecz nieczysta, a ten, kto ją spożyje, zaciągnie winę. **19.** Także i mięso, które się zetknęło z czymś nieczystym, nie może być spożywane. Powinno być spalone w ogniu. Poza tym każdy, kto jest czysty, może jeść mięso. **20.** Jeżeli jednak ktoś, będąc w stanie nieczystości, spożyje mięso z ofiary biesiadnej, która jest dla Pana, będzie wykluczony spośród swego ludu. **21.** Jeżeli ktoś dotknie jakiejś nieczystości ludzkiej albo nieczystego zwierzęcia, albo jakiegoś nieczystego robactwa, i spożyje coś z mięsa ofiary biesiadnej należącej do Pana, będzie wykluczony spośród swego ludu. **22.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **23.** Powiedz Izraelitom: Nie wolno wam jeść tłuszczu cielców, owiec i kóz! **24.** Wolno się posługiwać dla różnych celów tłuszczem zwierząt padłych lub rozszarpanych, ale nie wolno go jeść. **25.** Każdy, kto je tłuszcz zwierząt składanych na ofiarę spalaną dla Pana, będzie wykluczony spośród swego ludu. **26.** Gdziekolwiek będziecie mieszkali, nie wolno wam spożywać żadnej krwi: ani krwi ptaków, ani krwi bydła. **27.** Ktokolwiek spożywa jakąkolwiek krew, będzie wykluczony spośród swego ludu. **28.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **29.** Powiedz Izraelitom: Kto chce złożyć Panu ofiarę biesiadną,

przyniesie dar swój Panu, [część] ze swej ofiary biesiadnej. **30.** Własnoręcznie przyniesie ofiary spalane dla Pana: przyniesie tłuszcz z mostka i mostek, aby wykonać nim gest kołysania przed Panem. **31.** Potem kapłan tłuszcz zamieni w dym na ołtarzu, a mostek będzie dla Aarona i jego synów. **32.** Także i prawą łopatkę oddacie kapłanowi jako część kapłańską z ofiar biesiadnych. **33.** Ten spośród synów Aarona, który składa w ofierze krew i tłuszcz ofiar biesiadnych, otrzyma - jako swoją część - prawą łopatkę. **34.** Bo mostek kołysania i łopatkę podniesienia biorę od Izraelitów z ich ofiar biesiadnych i daję je Aaronowi, kapłanowi, i jego synom jako należność wieczystą od Izraelitów. **35.** To jest część z ofiar spalanych dla Pana, która należy się Aaronowi i jego synom od dnia, w którym on przedstawił ich jako kapłanów dla Pana. **36.** W dniu, w którym Pan ich namaścił, rozkazał Izraelitom to im dawać. To jest ustawa wieczysta dla ich pokoleń. **37.** To jest prawo dotyczące ofiary całopalnej, ofiary pokarmowej, ofiary przebłagalnej, ofiary zadośćuczynienia, ofiary wprowadzenia w czynności kapłańskie i ofiary biesiadnej. **38.** To nakazał Pan Mojżeszowi na górze Synaj w dniu, w którym polecił Izraelitom, by składali dary Panu na Pustyni Synajskiej.

Rozdział 8

1. Potem Pan powiedział do Mojżesza: **2.** Weź Aarona i jego synów, szaty, olej namaszczenia, cielca na ofiarę przebłagalną, dwa barany i kosz chlebów praśnych. **3.** Następnie zgromadź całą społeczność przed wejściem do Namiotu Spotkania. **4.** Mojżesz uczynił tak, jak mu Pan nakazał, i społeczność zgromadziła się przed wejściem do Namiotu Spotkania. **5.** Potem Mojżesz powiedział do społeczności: Oto, co mi Pan kazał uczynić! **6.** Wtedy Mojżesz kazał się przybliżyć Aaronowi i jego synom i obmył ich wodą. **7.** Ubrał go w tunikę, przepasał go ozdobnym pasem, włożył na niego wierzchnią szatę, na niej umieścił jeszcze efod, opasał go przepaską efodu i przymocował go nią. **8.** Potem umieścił na nim pektorał i włożył do pektorału urim i tummim. **9.** Włożył mu na głowę tiarę i przymocował na przedniej stronie tiary złotą ozdobę w kształcie kwiatu, święty diadem, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi. **10.** Następnie Mojżesz wziął olej namaszczenia, namaścił przybytek wraz ze wszystkim, co w nim było, i poświęcił te rzeczy. **11.** Także pokropił nim siedem razy ołtarz i namaścił ołtarz razem z całym jego sprzętem, również kadź na wodę i jej podstawę, aby je poświęcić. **12.** Potem wylał olej namaszczenia na głowę Aarona i namaścił go, aby go poświęcić. **13.** Następnie Mojżesz kazał przybliżyć się synom Aarona, przyodział ich w tuniki, przepasał ich ozdobnymi pasami i okrył ich głowy mitrami, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi. **14.** Potem przyprowadzono cielca na ofiarę przebłagalną. Aaron i jego synowie położyli ręce na głowie cielca, ofiary przebłagalnej. **15.** Mojżesz zabił go, wziął jego krew i palcem pomazał nią rogi ołtarza dokoła - w ten sposób oczyścił ołtarz. Całą krew wylał na podstawę ołtarza i tak poświęcił go, aby dokonać na nim obrzędu przebłagania. **16.** Potem wziął cały tłuszcz, który jest na wnętrznościach, i płat tłuszczu, który okrywa wątrobę, jak również i obie nerki wraz z ich tłuszczem. Mojżesz zamienił je w dym na ołtarzu. **17.** A cielca razem ze skórą, mięsem i zawartością jelit spalił w ogniu poza obozem, tak jak Pan nakazał

Mojżeszowi. **18.** Potem przyprowadzono barana na ofiarę całopalną. Aaron i jego synowie położyli ręce na głowie barana. **19.** Mojżesz zabił go i pokropił krwią ołtarz dokoła. **20.** Potem Mojżesz pokrajał barana na części i zamienił w dym głowę, części i tłuszcz. **21.** Następnie Mojżesz obmył wodą wnętrzności i nogi barana i zamienił w dym całego barana na ołtarzu. To było całopalenie, miła woń, ofiara spalana dla Pana, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi. **22.** Potem przyprowadzono drugiego barana, barana [ofiary] wprowadzenia w czynności kapłańskie. Aaron i jego synowie położyli ręce na głowie barana. **23.** Mojżesz zabił go, wziął trochę jego krwi i pomazał nią wierzch prawego ucha Aarona, kciuk jego prawej ręki i duży palec jego prawej nogi. **24.** Potem Mojżesz kazał się przybliżyć synom Aarona i pomazał krwią wierzchy ich prawych uszu, kciuki ich prawych rąk i duże palce ich prawych nóg. I pokropił Mojżesz krwią ołtarz dokoła. **25.** Potem wziął tłuszcz, ogon i cały tłuszcz, który jest na wnętrznościach, wraz z płatem tłuszczu, który okrywa wątrobę, a także obie nerki z ich tłuszczem i prawą łopatkę. **26.** Z kosza chlebów praśnych, który stoi przed Panem, wziął jeden chleb praśny, jeden placek rozrobiony oliwą i jeden podpłomyk. Umieścił je na kawałkach tłuszczu i na prawej łopatce. **27.** Potem położył to wszystko na dłoniach Aarona i na dłoniach jego synów i wykonał nimi gest kołysania przed Panem. **28.** Następnie Mojżesz wziął to wszystko z ich dłoni i zamienił w dym na ołtarzu przy całopaleniu. To była ofiara wprowadzenia w czynności kapłańskie, miła woń, ofiara spalana dla Pana. **29.** Mojżesz wziął mostek i wykonał nim gest kołysania przed Panem. To była część należna Mojżeszowi z barana [ofiary] wprowadzenia w czynności kapłańskie, jak Pan nakazał Mojżeszowi. **30.** Potem Mojżesz wziął trochę oleju namaszczenia i trochę krwi z ołtarza i pokropił nią Aarona i jego szaty, a z nim jego synów i ich szaty. Tak poświęcił Aarona z jego szatami i z nim jego synów z ich szatami. **31.** Potem Mojżesz powiedział do Aarona i do jego synów: Ugotujcie mięso przy wejściu do Namiotu Spotkania. Tam zjedzcie je z chlebem, który jest w koszu ofiary wprowadzenia w czynności kapłańskie. Tak mi nakazano w słowach: Aaron i jego synowie będą je spożywali. **32.** Resztę mięsa i chleba spalicie w ogniu. **33.** Od wejścia do Namiotu Spotkania nie będziecie odchodzić przez siedem dni, aż do dnia, kiedy skończą się dni waszego wprowadzania w czynności kapłańskie, bo przez siedem dni będziecie w nie wprowadzani. **34.** Tak jak dzisiaj uczyniono, tak Pan nakazał czynić, aby dokonać za was przebłagania. **35.** Przez siedem dni dzień i noc będziecie trwać u wejścia do Namiotu Spotkania oraz zachowacie zarządzenia Pana, abyście nie pomarli. Taki nakaz otrzymałem. **36.** Aaron i jego synowie uczynili to wszystko, co Pan nakazał im przez Mojżesza.

Rozdział 9

1. Ósmego dnia Mojżesz zawołał Aarona, jego synów i starszych Izraela. **2.** Potem powiedział do Aarona: Weź sobie młodego cielca na ofiarę przebłagalną i barana na ofiarę całopalną, oba bez skazy, i przyprowadź przed Pana. **3.** A do Izraelitów tak powiedz: Weźcie kozła na ofiarę przebłagalną, cielca rocznego i baranka rocznego, obydwa bez skazy, na ofiarę całopalną, **4.** cielca i barana na ofiarę

biesiadną, aby je ofiarować przed Panem, a także ofiarę pokarmową zaprawioną oliwą, bo dzisiaj Pan wam się ukaze. **5.** Przyprowadzili więc to, co im Mojżesz nakazał, przed Namiot Spotkania. Potem cała społeczność przybliżyła się i stanęła przed Panem. **6.** Wtedy Mojżesz powiedział: Oto co Pan nakazał uczynić, aby chwała Pana wam się ukazała! **7.** Do Aarona zaś Mojżesz powiedział: Zbliź się do ołtarza, złóż ofiarę przebłągalną i ofiarę całopalną, dokonaj przebłagania za siebie i za lud, złóż dar za lud i dokonaj przebłagania za nich, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi. **8.** Wtedy Aaron przybliżył się do ołtarza i zabił cielca na ofiarę przebłągalną za siebie samego. **9.** Synowie Aarona podali mu krew, a on umoczył palec we krwi, pomazał nią rogi ołtarza i wylał krew na podstawę ołtarza. **10.** Tłuszcz, nerki i płat tłuszczu, który okrywa wątrobę ofiary przebłągalnej, zamienił w dym na ołtarzu, tak jak Pan nakazał Mojżeszowi. **11.** Mięso zaś i skórę spalił w ogniu poza obozem. **12.** Potem zabił [żertwę] ofiary całopalnej. Synowie Aarona podali mu krew, i pokropił nią ołtarz dokoła. **13.** Podali mu też podzieloną na części ofiarę całopalną, razem z głową, a on zamienił to w dym na ołtarzu. **14.** Następnie obmył wnętrzności i nogi i zamienił je w dym na ołtarzu przy całopaleniu. **15.** Potem złożył dar za lud. Wziął kozła, który był przeznaczony na ofiarę przebłągalną za lud, zabił go i złożył jako ofiarę przebłągalną, tak jak poprzednio. **16.** Następnie złożył ofiarę całopalną i postąpił z nią według przepisu. **17.** Potem złożył ofiarę pokarmową, wziął z niej pełną garść i zamienił ją w dym na ołtarzu, poza całopaleniem porannym. **18.** Potem zabił cielca i barana jako ofiarę biesiadną dla ludu. Synowie Aarona podali mu krew, a on pokropił nią ołtarz dokoła. **19.** Tłuste części cielca i barana - ogon, tłuszcz, który okrywa wnętrzności, nerki i płat tłuszczu, który jest na wątrobie, **20.** te części tłuste położyli na mostkach, a on zamienił te części tłuste w dym na ołtarzu. **21.** Mostkami i prawymi łopatkami Aaron wykonał gest kołysania przed Panem, tak jak Pan nakazał. **22.** Następnie Aaron podniósł ręce w stronę ludu i pobłogosławił go. I zszedł po ukończeniu ofiary przebłągalnej, ofiary całopalnej i ofiar biesiadnych. **23.** Mojżesz i Aaron weszli do Namiotu Spotkania, potem wyszli stamtąd i pobłogosławili lud. Wtedy chwała Pana ukazała się całemu ludowi. **24.** Ogień wyszedł od Pana i strawił ofiarę całopalną razem z częściami tłustymi na ołtarzu. Widząc to, cały lud krzyknął z radości i padł na twarz.

Rozdział 10

1. Nadab i Abihu, synowie Aarona, wzięli każdy swoją kadzielnicę, nabrali do niej ognia, położyli na nim kadzidło i ofiarowali przed Panem ogień inny, niż był im nakazany. **2.** Wtedy ogień wyszedł od Pana i pochłonął ich. Umarli wobec Pana. **3.** Mojżesz powiedział do Aarona: To jest, co Pan powiedział: Ukażę moją świętość tym, co zbliżają się do Mnie, ukażę chwałę moją przed całym ludem. Aaron zamilkł. **4.** Potem Mojżesz zawołał Miszaela i Elsafana, synów Uzzjela, który był stryjem Aarona, i rzekł do nich: Przybliżcie się! Wynieście swoich braci sprzed Miejsca Świętego poza obóz! **5.** Wtedy oni przybliżyli się i wynieśli ich w tunikach poza obóz, tak jak powiedział Mojżesz. **6.** Potem Mojżesz powiedział do Aarona i jego synów, Eleazara i Itamara: Nie będziecie zaniedbywać uczesania głowy i nie będziecie

rozdziarać szat, abyście nie pomarli i aby On nie rozgniewał się na całą społeczność. Wasi bracia, cały dom Izraela, będą opłakiwać ten pożar, który Pan wznicił. **7.** Nie będziecie odchodzić od wejścia do Namiotu Spotkania, abyście nie pomarli, ponieważ olej Pańskiego namaszczenia jest na was. A oni postąpili tak, jak Mojżesz im powiedział. **8.** Następnie Pan powiedział do Aarona: **9.** Kiedy będziecie wchodzić do Namiotu Spotkania, ty i synowie twoi, nie będziecie pić wina ani sycery, abyście nie pomarli! To jest ustawa wieczysta dla wszystkich waszych pokoleń, **10.** abyście rozróżniali między tym, co święte, a tym, co nieświęte, między tym, co nieczyste, a tym, co czyste, **11.** abyście nauczali Izraelitów wszystkich ustaw, które Pan ogłosił wam przez Mojżesza. **12.** Potem Mojżesz powiedział do Aarona i do pozostałych jego synów, Eleazara i Itamara: Weźcie ofiarę pokarmową, która została z ofiar spalanych dla Pana, i spożyjcie ją bez kwasu koło ołtarza, bo to jest rzecz bardzo święta. **13.** Będziecie to jeść w miejscu poświęconym, bo to jest część należna tobie i synom twoim z ofiar spalanych dla Pana. Taki nakaz otrzymałem. **14.** Mostek kołysania i łopatkę podniesienia będziecie jedli w miejscu czystym, ty i synowie twoi, i córki twoje z tobą. To się należy tobie i twoim synom z biesiadnych ofiar Izraelitów. **15.** Będą przynosić łopatkę podniesienia i mostek kołysania razem z częściami tłustymi, przeznaczonymi na ofiarę spalaną, aby nimi wykonać gest kołysania przed Panem. To będzie twoje i twoich synów jako należność wieczysta, tak jak Pan nakazał. **16.** Mojżesz wypytywał o ofiarę przebłagalną z kozła, i okazało się, że został spalony. Wtedy rozgniewał się na pozostałych synów Aarona, to jest na Eleazara i Itamara, i powiedział do nich: **17.** Dlaczego nie spożyliście ofiary przebłagalnej w miejscu poświęconym? Przecież ona jest rzeczą bardzo świętą. On dał ją wam, abyście zgładzili winę społeczności, abyście przebłagali za nich Pana. **18.** Krew jej nie była wniesiona do Miejsca Świętego, winniście więc byli ją spożyć w Miejscu Świętym, jak nakazałem. **19.** Wtedy Aaron powiedział do Mojżesza: Oto dzisiaj oni złożyli ofiarę przebłagalną i ofiarę całopalną przed Panem i taka rzecz mnie spotkała! Gdybym dzisiaj spożywał ofiarę przebłagalną, czy byłoby to dobre w oczach Pana? **20.** Mojżesz wysłuchał tej odpowiedzi i uznał ją za dobrą.

Rozdział 11

1. Następnie Pan powiedział do Mojżesza i Aarona: **2.** Tak mówcie do Izraelitów: Oto zwierzęta, które będziecie spożywali spośród wszystkich zwierząt, jakie są na ziemi: **3.** Będziecie spożywali wszelkie zwierzę czworonożne, które ma rozdzielone kopyta, to jest parzysto rozłożone racice, i które przeżuwa. **4.** Ale z mających rozdzielone kopyta albo przeżuwających nie będziecie spożywali: wielbłąda, ponieważ przeżuwa, ale nie ma rozdzielonego kopyta - będzie dla was nieczysty; **5.** góralka, ponieważ przeżuwa, ale nie ma rozdzielonego kopyta - będzie dla was nieczysty; **6.** zająca, ponieważ przeżuwa, ale nie ma rozdzielonego kopyta - będzie dla was nieczysty; **7.** wieprza, ponieważ ma rozdzielone kopyta, to jest racice, ale nie przeżuwa - będzie dla was nieczysty. **8.** Nie będziecie jedli ich mięsa ani dotykali ich padliny - są one dla was nieczyste. **9.** Będziecie spożywali z tego wszystkiego, co jest w wodzie:

wszystko, co ma płuwy i łuski w wodach, w morzach i rzekach, będziecie to jedli. **10.** Ale każda [istota wodna] w morzach i rzekach, która nie ma płuw ani łusek, spośród wszystkiego, co się roi w wodzie, i spośród wszystkich małych zwierząt wodnych, będzie dla was obrzydliwością. **11.** Będą one dla was obrzydliwością, nie jedzcie ich mięsa i brzydziecie się ich padliną. **12.** Wszystkie istoty wodne, które nie mają płuw albo łusek, będą dla was obrzydliwością. **13.** Spośród ptaków będziecie mieli w obrzydzeniu i nie będziecie ich jedli, bo są obrzydliwością, następujące: orzeł, sęp czarny, orzeł morski, **14.** wszelkie gatunki kani i sokołów, **15.** wszelkie gatunki kruków, **16.** struś, sowa, mewa, wszelkie gatunki jastrzębi, **17.** puszczyk, kormoran, ibis, **18.** łabędź, pelikan, ścierwik, **19.** bocian, wszelkie gatunki czapli, dudek i nietoperz. **20.** Każdy owad skrzydlaty, czworonożny, będzie dla was obrzydliwością. **21.** Ale będziecie spożywali spośród czworonożnych skrzydlatych owadów tylko te, których [tylne] kończyny wystają ponad [przednie] nogi, aby mogły skakać na nich po ziemi. **22.** Następujące spośród nich możecie jeść: wszelkie gatunki szarańczy: wszelkie gatunki soleam, wszelkie gatunki chargol i wszelkie gatunki chagab. **23.** Wszystkie inne gatunki latających owadów czworonożnych będą dla was obrzydliwością. **24.** Owe zwierzęta czynią was nieczystymi. Każdy, kto dotknie się ich padliny, będzie nieczysty aż do wieczora. **25.** Każdy, kto będzie niósł ich padlinę, niech wypierze ubranie i pozostanie nieczysty aż do wieczora. **26.** Każde zwierzę, które ma kopyta, ale nie rozdzielone, i nie przeżuwa, będzie nieczyste dla was. Każdy, kto się go dotknie, będzie nieczysty. **27.** Każde zwierzę czworonożne, które chodzi, opierając się na stopach, będzie nieczyste dla was. Każdy, kto dotknie się jego padliny, będzie nieczysty aż do wieczora. **28.** Każdy, kto będzie niósł ich padlinę, niech wypierze ubranie i pozostanie nieczysty aż do wieczora. To są rzeczy nieczyste dla was! **29.** Spośród małych zwierząt, które poruszają się na ziemi, następujące są dla was nieczyste: kret, mysz i wszelkie gatunki jaszczurek, **30.** gekon, żółw, salamandra, skolopendra i kameleon. **31.** Te są nieczyste dla was spośród małych zwierząt, które poruszają się na ziemi. Każdy, kto dotknie się ich padliny, będzie nieczysty aż do wieczora. **32.** Jeżeli któreś z tych zwierząt nieżywe upadnie na coś, to ta rzecz będzie nieczysta, niezależnie od tego, czy to będzie naczynie drewniane, czy ubranie, czy skóra, czy worek, czy jakiegolwiek narzędzie pracy. Obmyją je wodą i pozostanie nieczyste aż do wieczora, potem będzie czyste. **33.** Jeżeli któreś z tych zwierząt wpadnie do naczynia glinianego, to wszystko, co jest wewnątrz naczynia, będzie nieczyste, a naczynie rozbijecie. **34.** Każdy pokarm, który jest spożywany, a do którego się dostanie woda z tego naczynia, będzie nieczysty. Każdy napój, używany do picia w każdym takim naczyniu, będzie nieczysty. **35.** Na cokolwiek upadnie takie zwierzę nieżywe, będzie to nieczyste: piecyk bądź piekarnik ma być zniszczony. One są nieczyste i będą nieczyste dla was. **36.** Tylko źródła i cysterny, to jest zbiorniki wody, pozostają czyste, ale ten, kto dotknie się w nich padliny, będzie nieczysty. **37.** Jeżeli taka padlina upadnie na ziarno przeznaczone do siewu, to ziarno pozostanie czyste, **38.** ale jeśli ziarno jest mokre i taka padlina upadnie na nie, to jest ono dla was nieczyste. **39.** Jeżeli zdechnie jedno ze zwierząt, które wam służą za pokarm, i ktoś dotknie się tej padliny, będzie nieczysty aż do wieczora. **40.** Jeżeli ktoś zje coś z takiej padliny, to

niech wypierze ubranie i będzie nieczysty aż do wieczora. Także i ten, kto nosi taką padlinę, niech wypierze ubranie i będzie nieczysty aż do wieczora. **41.** Wszelkie małe zwierzęta, które pełzają po ziemi, są obrzydliwością - nie wolno ich jeść! **42.** Cokolwiek pełza na brzuchu, cokolwiek chodzi na czterech nogach i cokolwiek ma wiele nóg spośród małych zwierząt pełzających po ziemi, nie będzie przez was spożywane, bo to jest obrzydliwość. **43.** Nie plugawcie siebie samych przez spożywanie wszelkich małych zwierząt pełzających, nie zanieczyszczajcie się przez nie; stalibyście się przez to nieczystymi. **44.** Ponieważ Ja jestem Pan, Bóg wasz - uświęćcie się. Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty! Nie będziecie się plugawić małymi zwierzętami, które pełzają po ziemi. **45.** Bo Ja jestem Pan, który wyprowadził was z ziemi egipskiej, abym był waszym Bogiem. Bądźcie więc świętymi, bo Ja jestem święty! **46.** To jest prawo dotyczące zwierząt, ptaków i wszelkich istot żyjących, które poruszają się w wodzie, i wszelkich stworzeń pełzających po ziemi, **47.** abyście rozróżniali między tym, co nieczyste, a tym, co czyste, między zwierzętami jadalnymi a tymi, których jeść nie wolno.

Rozdział 12

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Powiedz Izraelitom: Jeżeli kobieta zaszła w ciążę i urodziła chłopca, pozostanie przez siedem dni nieczysta, tak samo jak podczas stanu nieczystości spowodowanego przez miesięczne krwawienie. **3.** Ósmego dnia [chłopiec] zostanie obrzezany. **4.** Potem ona pozostanie w domu przez trzydzieści trzy dni dla oczyszczenia krwi: nie będzie dotykać niczego świętego i nie będzie wchodzić do świątyni, dopóki nie skończą się dni jej oczyszczenia. **5.** Jeżeli zaś urodzi dziewczynkę, będzie nieczysta przez dwa tygodnie, tak jak podczas miesięcznego krwawienia. Potem pozostanie [w domu] przez sześćdziesiąt sześć dni dla oczyszczenia krwi. **6.** Kiedy zaś skończą się dni jej oczyszczenia po urodzeniu syna lub córki, przyniesie kapłanowi, przed wejście do Namiotu Spotkania, jednorocznego baranka na ofiarę całopalną i młodego gołębia lub synogarlicę na ofiarę przebłagalną. **7.** Kapłan złoży to w ofierze przed Panem, aby za nią dokonać przebłagania. W ten sposób będzie ona oczyszczona z upływu krwi. To jest prawo dotyczące tej, która urodziła syna lub córkę. **8.** Jeżeli zaś jest ona zbyt uboga, aby przynieść baranka, to przyniesie dwie synogarlice albo dwa młode gołębie, jednego na ofiarę całopalną i jednego na ofiarę przebłagalną. W ten sposób kapłan dokona przebłagania za nią, i będzie oczyszczona.

Rozdział 13

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza i Aarona: **2.** Jeżeli u kogoś na skórze ciała pojawi się nabrzmienie albo wysypka, albo biała plama, która na skórze jego ciała jest oznaką trądu, to przyprowadzą go do kapłana Aarona albo do jednego z jego synów kapłanów. **3.** Kapłan obejrzy chore miejsce na skórze ciała: jeżeli włosy na chorym miejscu stały się białe i jeżeli znak wydaje się wklęsnięty w stosunku do skóry ciała, jest to plaga trądu. Kapłan stwierdzi to i uzna człowieka za nieczystego. **4.** Jeżeli jednak plama na skórze jego ciała jest biała, ale nie wydaje się wklęsnięta w stosunku do skóry i włosy nie pobielały, to kapłan odosobni chorego na siedem dni. **5.** Siódmego dnia kapłan go obejrzy. Jeżeli stwierdzi, że plama się nie

powiększa, nie rozszerza się na skórze, to odosobni go znowu na siedem dni. **6.** Potem, siódmego dnia, kapłan znowu go obejrzy. Jeżeli plama stała się matowa i nie rozszerzyła się na skórze, to uzna go za czystego. To była zwykła wysypka. Wypierze ubranie i będzie czysty. **7.** Jeżeli jednak wysypka rozszerzyła się na skórze po stawieniu się chorego przed kapłanem w celu oczyszczenia, w takim przypadku stawia się on przed kapłanem po raz drugi. **8.** Kapłan obejrzy go. Jeżeli stwierdzi, że wysypka rozszerzyła się na skórze, uzna go za nieczystego: jest to trąd. **9.** Jeżeli ukaże się na kimś plaga trądu, przyprowadzą go do kapłana. **10.** Kiedy kapłan obejrzy go i stwierdzi, że na skórze jego jest białe nabrzmienie, porośnięte białym włosiem, i żywe mięso na tym nabrzmieniu, **11.** oznacza to, że na skórze jego ciała jest trąd zastarzały. Kapłan uzna go za nieczystego. Nie odosobni go, bo on jest nieczysty. **12.** Jeżeli zaś trąd mocno wykwitł na skórze i okrywa całą skórę od stóp do głowy, gdziekolwiek spojrzą oczy kapłana, **13.** i kapłan stwierdzi, że trąd okrywa całe ciało tamtego, w takim razie uzna go za czystego - cały stał się biały, a więc jest czysty. **14.** Jednak w dniu, w którym się ukaże na nim żywe mięso, będzie nieczysty. **15.** Kapłan zobaczy żywe mięso i uzna go za nieczystego - żywe mięso jest nieczyste, to jest trąd. **16.** Jeżeli jednak żywe mięso stanie się znowu białe, to chory przyjdzie do kapłana. **17.** Kapłan go obejrzy i jeżeli stwierdzi, że chore miejsce stało się białe, to uzna go za czystego. Jest on czysty. **18.** Jeżeli na czymś ciele na skórze pojawi się wrzód i zostanie wyleczony, **19.** ale na miejscu wrzodu będzie białe nabrzmienie albo plama biało-czerwonawa, to pokaże się [on] kapłanowi. **20.** Kapłan obejrzy go. Jeżeli stwierdzi, że ta plama zdaje się być wklęsnięta w stosunku do otaczającej skóry i że włosy na niej stały się białe - uzna go za nieczystego. To jest plaga trądu, która wykwitła na wrzodzie. **21.** Jeżeli jednak kapłan stwierdzi, że tam nie ma białych włosów i że ta plama nie jest wklęsnięta w stosunku do otaczającej skóry, i że jest ona matowa, to kapłan odosobni go na siedem dni. **22.** Jeżeli ona rzeczywiście rozszerzy się na skórze, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to plaga trądu. **23.** Jeżeli jednak ta plama pozostanie bez zmiany i nie rozszerzy się, jest to blizna po wrzodzie - kapłan uzna go za czystego. **24.** Jeżeli ktoś ma na swojej skórze oparzeliznę i jeżeli na tej oparzeliznie uformuje się plama czerwonawa lub biała, **25.** to kapłan go obejrzy. Jeżeli stwierdzi, że włosy na plamie pobieleły i że wydaje się ona wklęsnięta w stosunku do otaczającej skóry, jest to trąd, który wykwitł na oparzeliznie. Kapłan uzna go za nieczystego. Jest to plaga trądu. **26.** Jeżeli jednak kapłan stwierdzi, że nie ma na plamie białych włosów i że nie jest ona wklęsnięta w stosunku do otaczającej skóry, i że jest matowa, to kapłan odosobni go na siedem dni. **27.** Siódmego dnia kapłan go obejrzy. Jeżeli plama rzeczywiście rozszerzyła się na skórze, to kapłan uzna go za nieczystego. To jest plaga trądu. **28.** Jeżeli jednak plama pozostanie bez zmiany, nie rozszerzy się na skórze, ale stanie się matowa, jest to tylko blizna po oparzeniu. Kapłan uzna go za czystego, bo to jest blizna po oparzeniu. **29.** Jeżeli na głowie lub brodzie mężczyzny albo kobiety będzie chore miejsce, **30.** kapłan obejrzy to miejsce. Jeżeli stwierdzi, że wydaje się ono wklęsnięte w stosunku do otaczającej skóry i że włosy na nim stały się żółte i cienkie, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to grzybica, to jest trąd głowy lub brody. **31.** Jeżeli zaś kapłan, oglądając

miejsce zdradzające objawy grzybicy, stwierdzi, że nie jest ono wklęsnięte w stosunku do otaczającej skóry, lecz nie ma na nim czarnych włosów, to kapłan odosobni podejrzanego o grzybicę na siedem dni. **32.** Potem, siódmego dnia, kapłan obejrzy chorego. Jeżeli stwierdzi, że grzybica nie rozszerzyła się, że nie ma na niej żółtych włosów i że chore miejsce nie jest wklęsnięte w stosunku do otaczającej skóry, **33.** to chory ogoli się, ale nie ogoli miejsca zdradzającego objawy grzybicy. Potem kapłan znowu odosobni człowieka podejrzanego o grzybicę na siedem dni. **34.** Siódmego dnia kapłan obejrzy chore miejsce. Jeżeli stwierdzi, że grzybica nie rozszerzyła się na skórze i że chore miejsce nie jest wklęsnięte w stosunku do otaczającej skóry, kapłan uzna go za czystego. Wypierze on ubranie i będzie czysty. **35.** Jeżeli jednak grzybica będzie się rzeczywiście rozszerzać na jego skórze po oczyszczeniu, **36.** to kapłan go obejrzy. Jeżeli stwierdzi, że grzybica rozszerzyła się na skórze, to nie musi szukać żółtych włosów - jest on nieczysty. **37.** Ale jeżeli w jego oczach grzybica pozostanie bez zmiany i czarne włosy będą rosnać na tym miejscu, to znaczy, że grzybica została wyleczona - jest on czysty, i kapłan uzna go za czystego. **38.** Jeżeli u mężczyzny lub kobiety ukaże się na skórze wiele białych plam **39.** i jeżeli kapłan stwierdzi, że na ich skórze są białe plamy matowe, jest to tylko pokrzywka, która wykwitła na skórze. Taki jest czysty. **40.** Jeżeli u kogoś głowa wyłysieje, to jest on łysy i jest on czysty. **41.** Jeżeli u kogoś czoło wyłysieje, jest on na pół łysy i także jest czysty. **42.** Ale jeżeli na łysinie albo na łysiejącym czole ukaże się plama biało-czerwonawa, jest to trąd, który wykwitł na łysinie lub na łysiejącym czole. **43.** Jeżeli więc kapłan stwierdzi u niego chorobliwe nabrzmienie biało-czerwonawe na łysinie lub na łysiejącym czole, podobne do trądu na skórze ciała - **44.** jest to człowiek trędowaty. Jest on nieczysty. Kapłan uzna go za nieczystego - jego plaga jest u niego na głowie. **45.** Trędowaty, dotknięty tą plagą, będzie miał rozerwane szaty, włosy nie uczesane, brodę zasłoniętą i będzie wołać: Nieczysty, nieczysty! **46.** Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Będzie mieszkał w odosobnieniu. Jego mieszkanie będzie poza obozem. **47.** Jeżeli na jakimś ubraniu pojawi się plaga trądu, czy to na ubraniu wełnianym, czy na ubraniu lnianym, **48.** czy to na wątku, czy na osnowie lnu albo wełny, czy też na skórze lub na jakimś przedmiocie skórzanym, **49.** otóż jeżeli ukaże się plama zielonkawa albo czerwonawa na ubraniu albo na skórze, na wątku albo na osnowie, albo na jakimś przedmiocie skórzanym, jest to plaga trądu. Należy ją pokazać kapłanowi. **50.** Kiedy kapłan obejrzy plagę, odosobni ją na siedem dni. **51.** Siódmego dnia obejrzy plagę. Jeżeli plaga rozszerzyła się na ubraniu albo na wątku, albo na osnowie, albo na skórze, albo na jakimś przedmiocie skórzanym, jest to trąd złośliwy. Przedmiot jest nieczysty. **52.** Należy więc spalić ubranie albo watek, albo osnowę, albo jakikolwiek przedmiot wełniany lub lniany, lub skórzany, na którym ukaże się plaga, bo jest to złośliwy trąd - będzie spalony w ogniu! **53.** Jeżeli jednak kapłan stwierdzi, że plaga nie rozszerzyła się na ubraniu albo na wątku, albo na osnowie, albo na jakimś przedmiocie skórzanym, **54.** wtedy kapłan każe wyprać przedmiot zarażony plagą i każe go odosobnić jeszcze na siedem dni. **55.** Jeżeli po wypraniu kapłan stwierdzi, że plaga nie zmieniła swego wyglądu, jest to nieczyste, chociażby plaga nie rozszerzyła się. Spalisz to, niezależnie od

tęgo, czy tkanina jest przeżarta z tej czy z tamtej strony. **56.** Ale jeżeli kapłan po wypraniu stwierdzi, że plama stała się matowa, oderwie to miejsce od ubrania albo od skóry, albo od wątku, albo od osnowy. **57.** Jeżeli plama znowu ukaże się na ubraniu albo na wątku, albo na osnowie, albo na jakimś przedmiocie skórzanym, jest to wykwit trądu. Spalisz w ogniu to miejsce, na którym jest plaga. **58.** Jednak ubranie albo wątek, albo osnowa, albo jakiś przedmiot skórzany, który wyprałeś i z którego znikła plaga, będzie wyprany po raz drugi i będzie czysty. **59.** To jest prawo dotyczące plagi trądu na ubraniu wełnianym albo lnianym, na wątku albo na osnowie lub na jakimś przedmiocie skórzanym, aby je uznać za czyste lub nieczyste.

Rozdział 14

1. Następnie Pan powiedział do Mojżesza: **2.** To jest prawo dotyczące trędowatego w dniu jego oczyszczenia: będzie przyprowadzony do kapłana, **3.** a kapłan wyjdzie poza obóz. Jeżeli kapłan stwierdzi, że trędowaty został uzdrowiony z choroby trądu, **4.** to kapłan nakaże mu dla oczyszczenia wziąć dwa żywe ptaki, czyste, kawałek drewna cedrowego, nitki karmazynowe i hizop. **5.** Potem kapłan każe zabić jednego ptaka nad naczyniem glinianym napełnionym żywą wodą. **6.** Następnie weźmie drugiego ptaka, żywego, wraz z kawałkiem drewna cedrowego, z nitkami karmazynowymi i z hizopem, i zanurzy to wszystko razem z żywym ptakiem we krwi ptaka zabitego nad wodą żywą. **7.** Potem pokropi siedem razy tego, który ma być oczyszczony z trądu, i w ten sposób oczyści go. A ptaka żywego wypuści na pole. **8.** Ten, który się poddaje oczyszczeniu, wypierze ubranie, zgoli wszystkie włosy, wykąpie się w wodzie i będzie czysty. Potem wróci do obozu, ale pozostanie przez siedem dni poza swoim namiotem. **9.** Siódmego dnia zgoli wszystkie włosy, głowę, brodę i brwi; zgoli wszystkie włosy, wypierze swe szaty, obmyje się w wodzie i stanie się czysty. **10.** Ósmego dnia weźmie dwa baranki bez skazy, jedną owcę roczną bez skazy, trzy dziesiąte efy najczystszej mąki rozrobionej oliwą na ofiarę pokarmową i jeden log oliwy. **11.** Kapłan, który oczyszcza, postawi człowieka, który ma być oczyszczony, wraz z tymi darami wobec Pana, u wejścia do Namiotu Spotkania. **12.** Potem kapłan weźmie jednego baranka iłoży go na ofiarę zadośćuczynienia razem z logiem oliwy, i wykona nimi gest kołysania przed Panem. **13.** Następnie zabije tego baranka na miejscu, na którym się zabija ofiary przebłagalne i ofiary całopalne, na miejscu poświęconym, bo ofiara zadośćuczynienia, tak jak i ofiara przebłagalna, należy do kapłana. To jest rzecz bardzo święta! **14.** Potem kapłan weźmie trochę krwi z ofiary zadośćuczynienia i pomaże nią wierzch prawego ucha człowieka oczyszczającego się, a także kciuk jego prawej ręki i duży palec jego prawej nogi. **15.** Następnie kapłan weźmie trochę z logu oliwy i wyleje ją na swoją lewą dłoń. **16.** Kapłan umoczy palec prawej ręki w oliwie, która jest na jego lewej dłoni, i palcem umoczonym w oliwie pokropi siedem razy przed Panem. **17.** Resztą oliwy, która jest na jego dłoni, kapłan pomaże wierzch prawego ucha człowieka oczyszczającego się, a także kciuk jego prawej ręki i duży palec jego prawej nogi, ponad krwią ofiary zadośćuczynienia. **18.** To, co jeszcze pozostanie z oliwy na jego dłoni, kapłan wyleje na

głowę człowieka oczyszczającego się. W ten sposób kapłan przebłaga za niego Pana. **19.** Potem kapłan złoży ofiarę przebłagalną i dokona przebłagania za tego, który poddaje się oczyszczeniu ze swej nieczystości. Po czym złoży ofiarę całopalną. **20.** Kapłan podniesie na ołtarz ofiarę całopalną i ofiarę pokarmową. Kapłan dokona za niego przebłagania, a będzie oczyszczony. **21.** Jednak jeżeli jest to człowiek ubogi i nie stać go na to, wtedy weźmie tylko jednego baranka na ofiarę zadośćuczynienia dla wykonania gestu kołysania, aby był oczyszczony, a także dziesiątą część efy najczystszej mąki rozrobionej oliwą na ofiarę pokarmową, jeden log oliwy **22.** i dwie synogarlice albo dwa młode gołębie, na co będzie go stać. Jeden z nich będzie na ofiarę przebłagalną, a drugi na ofiarę całopalną. **23.** Ósmego dnia przyprowadzi je dla swego oczyszczenia do kapłana przed wejście do Namiotu Spotkania, przed Pana. **24.** Kapłan weźmie baranka zadośćuczynienia wraz z logiem oliwy i wykona nimi gest kołysania przed Panem. **25.** Potem zabije baranka [ofiary] zadośćuczynienia. Kapłan weźmie trochę krwi ofiary zadośćuczynienia i pomaże nią wierzch prawego ucha człowieka oczyszczającego się, kciuk jego prawej ręki i duży palec jego prawej nogi. **26.** Kapłan wyleje trochę oliwy na swą lewą dłoń. **27.** Kapłan pokropi siedem razy wobec Pana palcem prawej ręki umoczoną w oliwie, która jest na jego lewej dłoni. **28.** Następnie kapłan pomaże oliwą, która jest na jego lewej dłoni, wierzch prawego ucha człowieka oczyszczającego się, a także kciuk jego prawej ręki i duży palec jego prawej nogi, na tym samym miejscu, które było pomazane krwią ofiary zadośćuczynienia. **29.** Resztę oliwy, która była na jego dłoni, kapłan wyleje na głowę człowieka oczyszczającego się, aby przebłagać za niego Pana. **30.** Potem ofiaruje jedną synogarlicę albo jednego młodego gołębia, na co go będzie stać, **31.** jako ofiarę przebłagalną, drugiego zaś ptaka jako ofiarę całopalną razem z ofiarą pokarmową. W ten sposób kapłan przebłaga Pana za tego człowieka, który poddaje się oczyszczeniu. **32.** To jest prawo dotyczące człowieka chorego na trąd, którego nie stać na ofiarę za oczyszczenie. **33.** Potem Pan powiedział do Mojżesza i Aarona: **34.** Kiedy wejdziecie do ziemi Kanaan, którą dam wam w posiadanie, i jeżeli pozwolę wystąpić pladze trądu na jakimś domu należącym do was, **35.** wtedy właściciel domu przyjdzie i oznajmi kapłanowi: Coś jak gdyby plaga [trądu] na domu mi się ukazała. **36.** Wówczas kapłan wyda rozkaz opróżnienia domu przedtem, zanim kapłan przyjdzie obejrzyć plagę, aby wszystko, co jest w domu, nie stało się nieczyste. Dopiero potem kapłan przyjdzie, aby obejrzyć dom. **37.** Kapłan obejrzy plagę. Jeżeli stwierdzi, że plaga występuje na ścianach domu w postaci dołków zielonawych lub czerwonych, które wydają się wklęsnięte w stosunku do ściany, **38.** kapłan wyjdzie z domu przed wejście i każe zamknąć dom na siedem dni. **39.** Siódmego dnia kapłan wróci. Jeżeli stwierdzi, że plaga rozszerzyła się na ścianach domu, **40.** to każe wyrwać kamienie, na których jest plaga, i wyrzucić je za miasto, na miejsce nieczyste. **41.** Potem każe oskrobać ten dom wewnątrz dokoła i wysypać zaprawę pochodzącą ze skrobienia za miasto, na miejsce nieczyste. **42.** Następnie wezmą inne kamienie i umieszczą je zamiast poprzednich kamieni, wezmą inną zaprawę i otynkują dom. **43.** Jeżeli jednak plaga powróci i wykwitnie na domu po usunięciu kamieni, po oskrobaniu domu i po otynkowaniu, **44.** to kapłan przyjdzie i obejrzy. Jeżeli

stwierdzi, że plaga rozszerzyła się na domu, jest to złośliwy trąd w domu - ten dom jest nieczysty. **45.** W takim wypadku dom będzie rozebrany, jego kamienie, drewno, cała zaprawa wyniesione będą za miasto, na miejsce nieczyste. **46.** Jeżeli ktoś wejdzie do tego domu, podczas jego zamknięcia, będzie nieczysty aż do wieczora. **47.** Jeżeli ktoś będzie spał w tym domu, wypierze ubranie; jeżeli ktoś będzie jadł w tym domu, wypierze ubranie. **48.** Jeżeli jednak kapłan przyjdzie, obejrzy i stwierdzi, że plaga nie rozszerzyła się w tym domu po otynkowaniu go, to uzna ten dom za czysty, bo plaga trądu została uleczona. **49.** Aby oczyścić dom, kapłan weźmie dwa ptaki, kawałek drewna cedrowego, nitki karmazynowe i hizop. **50.** Zabije jednego ptaka nad naczyniem glinianym, nad wodą żywą. **51.** Potem weźmie kawałek drewna cedrowego, hizop, nitki karmazynowe i ptaka żywego, umoczy je we krwi ptaka zabitego i w wodzie żywej, i pokropi dom siedem razy. **52.** W ten sposób oczyści ten dom krwią ptaka, wodą żywą, drewnem cedrowym, hizopem i nitkami karmazynowymi. **53.** Ptaka zaś żywego wypuści poza miasto, na pole. W ten sposób dokona prześląganania za dom i będzie on czysty. **54.** To jest prawo odnoszące się do wszelkiej plagi trądu i grzybicy, **55.** trądu ubrania i domu, **56.** nabrzmienia, wysypki i białej plamy, **57.** aby pouczyć, kiedy coś jest czyste, a kiedy nieczyste. To jest prawo odnoszące się do trądu.

Rozdział 15

1. Następnie Pan powiedział do Mojżesza i Aarona: **2.** Przemówcie do Izraelitów i powiedzcie im: Jeżeli jakiś mężczyzna cierpi na wycieki ze swego ciała, to jego wyciek jest nieczysty. **3.** Nieczystość pochodząca z wycieku na tym polega: czy jego ciało wypuszcza wyciek, czy też zatrzymuje go, to jest nieczystość. **4.** Każde łóżko, na którym spoczywał chory na wycieki, jest nieczyste. Każdy przedmiot, na którym siedział, jest nieczysty. **5.** Każdy, kto się dotknie jego łóżka, niech wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **6.** Ten, kto usiadł na przedmiocie, na którym siedział chory na wycieki, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **7.** Ten, kto dotknie się ciała człowieka chorego na wycieki, niech wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **8.** Jeżeli chory na wycieki splunie na człowieka czystego, ten wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **9.** Każde siodło, na którym siedział człowiek chory na wycieki, będzie nieczyste. **10.** Każdy, kto dotknie się czegokolwiek, co chory miał pod sobą, będzie nieczysty aż do wieczora. Każdy, kto przenosi takie przedmioty, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **11.** Także każdy, którego dotknął chory na wycieki, nie umywszy uprzednio rąk wodą, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **12.** Naczynie gliniane, którego dotknie się chory na wycieki, zostanie rozbite. Każde naczynie drewniane będzie obmyte wodą. **13.** Jeżeli chory na wycieki będzie oczyszczony od wycieków, to odliczy sobie siedem dni na swoje oczyszczenie, wypierze ubranie, wykąpie ciało w wodzie żywej i będzie czysty. **14.** Ósmego dnia weźmie dwie synogarlice albo dwa młode gołębie, pójdzie przed Pana, przed

wejście do Namiotu Spotkania, i odda je kapłanowi. **15.** Kapłan je ofiaruje: jednego jako ofiarę przebłagalną, drugiego jako ofiarę całopalną. W ten sposób kapłan dokona za niego przebłagania wobec Pana za jego wycieki. **16.** Jeżeli z mężczyzny wypłynie nasienie, to wykąpie on całe ciało w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **17.** Każde ubranie, każda skóra, na którą wyleje się nasienie, będzie wymyta wodą i nieczysta aż do wieczora. **18.** Jeżeli mężczyzna obcuje z kobietą, wylewając nasienie, to oboje wykąpią się w wodzie i będą nieczyści aż do wieczora. **19.** Jeżeli kobieta ma wyciek, ma krwawienie miesięczne ze swojego ciała, pozostanie siedem dni w swojej nieczystości. Każdy, kto jej dotknie, będzie nieczysty aż do wieczora. **20.** Wszystko, na czym się ona położy podczas swojej nieczystości, będzie nieczyste. Wszystko, na czym ona usiądzie, będzie nieczyste. **21.** Każdy, kto dotknie jej łóżka, niech wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **22.** Każdy, kto dotknie jakiegokolwiek przedmiotu, na którym ona siedziała, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **23.** Jeżeli ktoś dotknie się czegoś, co leżało na jej łóżku albo na przedmiocie, na którym ona siedziała, będzie nieczysty aż do wieczora. **24.** Jeżeli jakiś mężczyzna obcuje z nią wtedy, to jej nieczystość udzieli się jemu i będzie nieczysty przez siedem dni. Każde łóżko, na którym się położy, będzie nieczyste. **25.** Jeżeli kobieta doznaje upływu krwi przez wiele dni poza czasem swojej nieczystości miesięcznej albo jeżeli doznaje upływu krwi trwającego dłużej niż jej nieczystość miesięczna, to będzie nieczysta przez wszystkie dni nieczystego upływu krwi, tak jak podczas nieczystości miesięcznej. **26.** Każde łóżko, na którym się położy podczas swojego upływu [krwi], będzie dla niej takie, jak łóżko podczas jej miesięcznej nieczystości. Każdy przedmiot, na którym usiądzie, będzie nieczysty, jak gdyby to była nieczystość miesięczna. **27.** Każdy, kto dotknie się tych rzeczy, będzie nieczysty, niech wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. **28.** Jeżeli zostanie ona oczyszczona ze swojego upływu [krwi], to odliczy sobie siedem dni i potem będzie czysta. **29.** Ósmego dnia weźmie dwie synogarlice albo dwa młode gołębie i przyniesie je do kapłana, przed wejście do Namiotu Spotkania. **30.** Kapłan złoży w ofierze jednego jako ofiarę przebłagalną, drugiego jako ofiarę całopalną. W ten sposób kapłan dokona za nią przebłagania wobec Pana z powodu jej nieczystego upływu [krwi]. **31.** Powstrzymujcie więc Izraelitów od ich nieczystości, aby nie pomarli wskutek swojej nieczystości, bezczeszcząc moje mieszkanie, które jest wśród nich. **32.** To jest prawo dotyczące tego, który cierpi na wycieki, i tego, który doznaje wylewu nasienia, a przez to staje się nieczysty, **33.** a także kobiety, która podlega miesięcznej nieczystości, i w ogóle mężczyzny lub kobiety mających wycieki, jak również i mężczyzny, który obcuje z kobietą nieczystą.

Rozdział 16

1. Następnie Pan powiedział do Mojżesza po śmierci dwóch synów Aarona, którzy pomarli, kiedy przybliżyli się do Pana. **2.** Pan rzekł do Mojżesza: Powiedz Aaronowi, swojemu bratu, żeby nie w każdym czasie wchodził do Miejsca Najświętszego, za zasłonę, przed przebłagalnią, która jest na arce,

aby nie umarł, kiedy będę się ukazywał w obłoku nad przebłągalnią. **3.** Oto jak Aaron będzie wchodził do Miejsca Najświętszego: weźmie młodego cielca na ofiarę przebłągalną i barana na ofiarę całopalną. **4.** Ubierze się w tunikę świętą, lnianą, i w spodnie lniane, przepasze się pasem lnianym, włoży na głowę tiarę lnianą - to są święte szaty. Wykąpie ciało w wodzie i ubierze się w te szaty. **5.** Od społeczności Izraelitów weźmie dwa kozły na ofiarę przebłągalną i jednego barana na ofiarę całopalną. **6.** Potem Aaron przyprowadzi cielca na ofiarę przebłągalną za siebie samego i dokona przebłągania za siebie i za swój dom. **7.** Weźmie dwa kozły i postawi je wobec Pana, przed wejściem do Namiotu Spotkania. **8.** Następnie Aaron rzuci losy o dwa kozły, jeden los dla Pana, drugi dla Azazela. **9.** Potem Aaron przyprowadzi kozła, wylosowanego dla Pana, i złoży go na ofiarę przebłągalną. **10.** Kozła wylosowanego dla Azazela postawi żywego przed Panem, aby dokonać na nim przebłągania, a potem wypędzić go dla Azazela na pustynię. **11.** Potem Aaron przyprowadzi cielca na ofiarę przebłągalną za siebie i dokona przebłągania za siebie i za swój dom, zabije cielca na ofiarę przebłągalną za siebie samego. **12.** Następnie weźmie pełną kadzielnicę węgli rozżarzonych z ołtarza, który jest wobec Pana, oraz dwie pełne garści wonnego kadzidła w proszku i wniesie je za zasłonę. **13.** Rzuci kadzidło na ogień przed Panem, tak iż obłok kadzidła okryje przebłągalnię, która jest na [Arce] Świadcstwa. Dzięki temu nie umrze. **14.** Następnie weźmie trochę krwi cielca i od strony wschodniej pokropi palcem przed przebłągalnią. Siedem razy pokropi przed przebłągalnią palcem umoczonym we krwi. **15.** Potem zabije kozła jako ofiarę przebłągalną za lud, wniesie krew jego za zasłonę i uczyni z tą krwią to samo, co uczynił z krwią cielca. Pokropi nią przebłągalnię z góry i z przodu. **16.** i dokona przebłągania nad Miejszem Świętym za nieczystości Izraelitów i za ich przestępstwa odpowiednio do wszystkich ich grzechów. To samo uczyni z Namiotem Spotkania, który znajduje się u nich - w środku ich nieczystości. **17.** Żaden człowiek nie będzie obecny w Namiocie Spotkania od chwili, kiedy Aaron wejdzie, aby dokonać obrzędu przebłągania w Miejszu Najświętszym, dopóki nie wyjdzie. Tak dokona przebłągania za siebie samego, za swój dom i za całe zgromadzenie Izraela. **18.** Potem wyjdzie do ołtarza, który jest przed Panem, aby dokonać nad nim przebłągania. Weźmie trochę krwi cielca i krwi kozła i pomaże nią rogi dokoła ołtarza. **19.** Następnie siedem razy pokropi go palcem umoczonym we krwi. W ten sposób oczyści go od nieczystości Izraelitów i poświęci go. **20.** Kiedy już ukończy obrzęd przebłągania nad Miejszem Świętym, Namiotem Spotkania i ołtarzem, każe przyprowadzić żywego kozła. **21.** Aaron położy obie ręce na głowę żywego kozła, wyzna nad nim wszystkie winy Izraelitów, wszystkie ich przestępstwa, czyli wszelkie ich grzechy, złoży je na głowę kozła i każe człowiekowi do tego wyznaczonemu wypędzić go na pustynię. **22.** W ten sposób kozioł zabierze z sobą wszystkie ich winy do ziemi bezpłodnej. Ów człowiek wypędzi kozła na pustynię. **23.** Wtedy Aaron wejdzie do Namiotu Spotkania, zdejmie szaty lniane, które włożył, wchodząc do Miejsca Świętego, i tam je położy. **24.** Wykąpie ciało w wodzie w miejscu poświęconym, włoży szaty, wyjdzie, złoży swoją ofiarę całopalną, a także ofiarę całopalną w imieniu ludu, aby dokonać przebłągania za siebie i za lud. **25.** Także tłuszcz ofiary przebłągalnej zamieni w dym na ołtarzu. **26.** Człowiek, który

wypędził kozła dla Azazela, wypierze ubranie, wykąpie ciało w wodzie, potem wróci do obozu. **27.** Cielec zaś ofiary prześlągalnej i kozioł ofiary prześlągalnej, których krew była użyta do obrzędu prześlągalania w Miejsu Świętym - będą wyniesione poza obóz i spalone w ogniu razem ze skórą, mięsem i zawartością jelit. **28.** Ten, który je spali, niech wypierze ubranie, wykąpie ciało w wodzie i wróci do obozu. **29.** Oto dla was ustawa wieczysta: Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie pościć. Nie będziecie wykonywać żadnej pracy, ani tubylec, ani przybysz osiadły wśród was. **30.** Bo tego dnia będzie za was dokonywane prześlągalanie, aby oczyścić was od wszystkich grzechów. Wobec Pana będziecie oczyszczeni. **31.** Będzie to dla was święty szabat odpoczynku. Będziecie w tym dniu pościć. Jest to ustawa wieczysta. **32.** Dokonywać obrzędu prześlągalania będzie kapłan, który zostanie namaszczoney i wprowadzony w czynności kapłańskie na miejsce swego ojca. Włoży na siebie lniane szaty, szaty święte, **33.** i dokona obrzędu prześlągalania nad świętym przybytkiem, dokona też prześlągalania nad Namiotem Spotkania, ołtarzem, a także za kapłanów i za cały lud zgromadzenia. **34.** Będzie to dla was ustawa wieczysta, ażeby raz w roku dokonywano prześlągalania za wszystkie grzechy Izraelitów. Uczyniono więc, jak Pan rozkazał Mojżeszowi.

Rozdział 17

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do Aarona, do jego synów i do wszystkich Izraelitów i powiedz im: Oto nakaz, który dał Pan: **3.** Jeżeli ktoś z domu Izraela zabija cielca albo owcę, albo kozę w obrębie obozu lub poza obozem, **4.** i nie przyprowadzi ich przed wejście do Namiotu Spotkania, aby je złożyć w darze dla Pana przed mieszkaniem Pana, będzie winien krwi. Rozlał krew. Ten człowiek będzie wyłączony spośród swego ludu. **5.** Dlatego Izraelici będą przyprowadzać ofiary swoje, które składali dotychczas na polu; będą je przyprowadzać do Pana, przed wejście do Namiotu Spotkania, do kapłana, i będą je składać jako ofiary biesiadne dla Pana. **6.** Kapłan pokropi krwią ołtarz Pana przy wejściu do Namiotu Spotkania, a tłuszcz zamieni w dym jako woń miłą Panu. **7.** Odtąd nie będą składać ofiar demonom, z którymi uprawiali nierząd. Będzie to dla nich ustawa wieczysta dla ich pokoleń. **8.** Dalej powiesz im: Jeżeli ktoś z domu Izraela albo spośród przybyszów, osiadłych wśród was, będzie składał ofiarę całopalną albo inną ofiarę **9.** i nie przyprowadzi jej przed wejście do Namiotu Spotkania, aby ofiarować ją Panu, będzie wyłączony spośród swego ludu! **10.** Jeżeli ktoś z domu Izraela albo spośród przybyszów, którzy osiedlili się między nimi, będzie spożywał jakkolwiek krew, zwrócę oblicze moje przeciwko temu człowiekowi spożywającemu krew i wyłączę go spośród jego ludu. **11.** Bo życie ciała jest we krwi, a Ja dopuściłem ją dla was [tylko] na ołtarzu, aby dokonywała prześlągalania za wasze życie, ponieważ krew jest prześlągalaniem za życie. **12.** Dlatego dałem nakaz Izraelitom: Nikt z was nie będzie spożywał krwi. Także i przybysz, który się osiedlił wśród was, nie będzie spożywał krwi. **13.** Jeżeli ktoś z Izraelitów albo z przybyszów, osiadłych wśród was, upoluje zwierzynę jadalną, zwierzę lub ptaka, wypuści jego krew i przykryje ją ziemią. **14.** Bo życie wszelkiego ciała jest we krwi jego - dlatego dałem

nakaz synom Izraela: nie będziecie spożywać krwi żadnego ciała, bo życie wszelkiego ciała jest w jego krwi. Ktokolwiek by ją spożywał, zostanie wyłączony. **15.** Każdy tubylec lub przybysz, który by jadł mięso zwierzęcia padłego lub rozszarpanego, wypierze ubranie, wykąpie się w wodzie i będzie nieczysty aż do wieczora. Potem odzyska czystość. **16.** Jeżeli nie wypierze ubrania i nie wykąpie ciała, poniesie winę.

Rozdział 18

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do Izraelitów i powiedz im: Ja jestem Pan, Bóg wasz! **3.** Tego, co czynią w ziemi egipskiej, w której mieszkaliście, nie czyńcie. Tego, co czynią w ziemi Kanaan, do której was wprowadzę, nie czyńcie. Nie będziecie postępować według ich obyczajów. **4.** Będziecie wypełniać moje wyroki, będziecie przestrzegać moich ustaw, aby według nich postępować. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **5.** Będziecie przestrzegać moich ustaw i moich wyroków. Człowiek, który je wypełnia, żyje dzięki nim. Ja jestem Pan! **6.** Nikt z was nie będzie się zbliżał do ciała swojego krewnego, aby odsłonić jego nagość. Ja jestem Pan! **7.** Nie będziesz odsłaniać nagości swojego ojca lub nagości swojej matki. Jest ona twoją matką - nie będziesz odsłaniać jej nagości. **8.** Nie będziesz odsłaniać nagości swojej macochy, bo to jest nagość twojego ojca. **9.** Nie będziesz odsłaniać nagości swojej siostry, córki twojego ojca lub córki twojej matki, bez względu na to, czy urodziła się w domu, czy na zewnątrz. **10.** Nie będziesz odsłaniać nagości córki twojego syna lub córki twojej córki, bo są one twoją nagością. **11.** Nie będziesz odsłaniać nagości córki żony twego ojca, bo jest ona dzieckiem twojego ojca, jest twoją siostrą. **12.** Nie będziesz odsłaniać nagości siostry swego ojca, bo ona jest krewną twojego ojca. **13.** Nie będziesz odsłaniać nagości siostry swojej matki, bo jest ona krewną twojej matki. **14.** Nie będziesz odsłaniać nagości brata swojego ojca: nie będziesz się zbliżał do jego żony, bo jest ona twoją ciotką. **15.** Nie będziesz odsłaniać nagości swojej synowej, bo jest ona żoną twojego syna, nie będziesz odsłaniać jej nagości. **16.** Nie będziesz odsłaniać nagości swojej bratowej, jest to nagość twojego brata. **17.** Nie będziesz odsłaniać nagości kobiety i jej córki. Nie będziesz brał córki jej syna ani córki jej córki, aby odsłonić jej nagość, bo są one jej ciałem. Byłaby to rozpusta! **18.** Nie będziesz brał kobiety razem z jej siostrą, aby odsłonić jej nagość za życia tamtej, byłoby to sposobnością do niezgody. **19.** Nie będziesz się zbliżał do kobiety, aby odsłonić jej nagość, podczas jej nieczystości miesięcznej. **20.** Nie będziesz obcował cielesnie z żoną twojego bliźniego, wylewając nasienie; przez to stałbyś się nieczysty. **21.** Nie będziesz dawał swego dziecka, aby było przeprowadzone przez ogień dla Molocha, nie będziesz w ten sposób bezcześcił imienia Boga swojego. Ja jestem Pan! **22.** Nie będziesz obcował z mężczyzną, tak jak się obcuje z kobietą. To jest obrzydliwość! **23.** Nie będziesz obcował cielesnie z żadnym zwierzęciem; przez to stałbyś się nieczysty. Także i kobieta nie będzie stawać przed zwierzęciem, aby się z nim złączyć. To jest sromota! **24.** Tymi wszystkimi rzeczami się nie plugawcie, bo tymi wszystkimi rzeczami plugawiły się narody, które wypędzam przed wami. **25.** Także i ziemia stała się nieczysta. Ukaralem ją

więc za jej winę, a ziemia wypłula swoich mieszkańców. **26.** Strzeżcie więc ustaw i wyroków moich, nie czyńcie nic z tych obrzydliwości. Nie będzie ich czynić ani tubylec, ani przybysz osiadły wśród was. **27.** Bo wszystkie te obrzydliwości czynili mieszkańcy ziemi, którzy byli przed wami, i ziemia została splugawiona. **28.** Ale was ziemia nie wypłunie z powodu splugawienia jej, tak jak wypłula naród, który był przed wami. **29.** Bo każdy, kto czyni jedną z tych obrzydliwości, wszyscy, którzy je czynią, będą wyłączeni spośród swojego ludu. **30.** Będziecie więc przestrzegać mego zarządzenia, abyście nie dopuszczali się żadnego z obrzydliwych obyczajów, którymi się rządzono przed wami, abyście nie splugawili się przez nie. Ja jestem Pan, Bóg wasz!

Rozdział 19

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do całej społeczności Izraelitów i powiedz im: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz! **3.** Każdy z was będzie szanował matkę i ojca i będzie zachowywał moje szabaty. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **4.** Nie zwracajcie się do bożków. Nie czyńcie sobie bogów odlanych z metalu. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **5.** Kiedy będziecie składać Panu ofiarę biesiadną, składajcie ją tak, aby Mu była przyjemna. **6.** Będziecie z niej jedli w sam dzień ofiary i w dniu następnym. To, co pozostanie na trzeci dzień, będzie spalone w ogniu. **7.** Gdyby ktoś jadł z niej trzeciego dnia, byłaby to rzecz nieświeża; nie byłaby przyjemna [Bogu]. **8.** Kto będzie z niej spożywał, poniesie winę, bo zbezcześcił świętość Pana. Taki człowiek będzie wykluczony spośród swojego ludu. **9.** Kiedy będziecie zbierać plony waszej ziemi, nie będziesz żał aż do samego skraju pola i nie będziesz zbierał kłosów pozostałych na polu. **10.** Nie będziesz ogołacał winnicy i nie będziesz zbierał tego, co spadło na ziemię w winnicy. Zostawisz to dla ubogiego i dla przybysza. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **11.** Nie będziecie kraść, nie będziecie kłamać, nie będziecie oszukiwać jeden drugiego. **12.** Nie będziecie przysięgać fałszywie na moje imię. Byłoby to zbezczeszczenie imienia Boga twego. Ja jestem Pan! **13.** Nie będziesz uciskał bliźniego, nie będziesz go wyzyskiwał. Zapłata najemnika nie będzie pozostawać w twoim domu przez noc aż do poranka. **14.** Nie będziesz złorzeczył głuchemu. Nie będziesz kładł przeszkody przed niewidomym, ale będziesz się bał Boga twego. Ja jestem Pan! **15.** Nie będziecie wydawać niesprawiedliwych wyroków. Nie będziesz stronniczy na korzyść ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego. **16.** Nie będziesz szerzył oszczerstw między krewnymi, nie będziesz czyhał na życie bliźniego. Ja jestem Pan! **17.** Nie będziesz żywił w sercu nienawiści do brata. Będziesz upominał bliźniego, aby nie ponieść winy z jego powodu. **18.** Nie będziesz szukał pomsty, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan! **19.** Będziecie przestrzegać moich ustaw. Nie będziesz łączył dwóch gatunków bydła. Nie będziesz obsiewał pola dwoma rodzajami ziarna. Nie będziesz nosił ubrania utkanego z dwóch rodzajów nici. **20.** Jeżeli ktoś obcuje cielesnie z kobietą, wylewając nasienie, a ona jest niewolnicą przeznaczoną dla innego męża, ale jeszcze nie wykupioną ani obdarzoną wolnością, to będzie im

wymierzona kara, jednak nie kara śmierci, bo ona nie była obdarzona wolnością. **21.** Przyprowadzi mężczyzna przed wejście do Namiotu Spotkania swoją ofiarę zadośćuczynienia dla Pana, to jest barana na zadośćuczynienie. **22.** Kapłan dokona za niego przebłagania przed Panem, ofiarując barana na zadośćuczynienie za grzech, który on popełnił, i będzie mu odpuszczony grzech, który popełnił. **23.** Kiedy wejdziecie do kraju i zasadzicie drzewa owocowe wszelkiego gatunku, będziecie uważać ich owoce za "nieobrzezane". Trzy lata pozostaną one "nieobrzezane", nie będziecie ich jeść. **24.** W czwartym roku wszystkie ich owoce będą poświęcone jako dar uwielbienia dla Pana. **25.** W piątym roku będziecie spożywać ich owoce, aby pomnożył się wasz dochód z nich. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **26.** Nie będziecie jeść niczego z krwi. Nie będziecie uprawiać wróżbiarstwa. Nie będziecie uprawiać czarów. **27.** Nie będziecie obcinać w kółko włosów na głowie. Nie będziesz golił włosów z boków brody. **28.** Nie będziecie nacinać ciała na znak żałoby po zmarłym. Nie będziecie się tatuować. Ja jestem Pan! **29.** Nie wydawaj swej córki na hańbę, czyniąc ją nierządnicą, aby kraj nie uległ nierządowi i nie był pełen rozpusty. **30.** Będziecie zachowywać moje szabaty i szanować mój święty przybytek. Ja jestem Pan! **31.** Nie będziecie się zwracać do wywołujących duchy ani do wróżbitów. Nie będziecie zasięgać ich rady, aby nie splugawić się przez nich. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **32.** Przed siwizną wstaniesz, będziesz szanował oblicze starca, w ten sposób okażesz bojaźń Bożą. Ja jestem Pan! **33.** Jeżeli w waszym kraju osiedli się przybysz, nie będziecie go uciskać. **34.** Przybysza, osiadłego wśród was, będziecie uważać za tubylca. Będziesz go miłował jak siebie samego, bo i wy byliście przybyszami w ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **35.** Nie będziecie popełniać niesprawiedliwości w wyrokach, w miarach, w wagach, w objętości. **36.** Będziecie mieć wagi sprawiedliwe, odważniki sprawiedliwe, sprawiedliwą efę, sprawiedliwy hin. Ja jestem Pan, Bóg wasz, który wyprowadził was z ziemi egipskiej! **37.** Będziecie strzec wszystkich ustaw moich i wszystkich wyroków moich. Będziecie je wykonywać. Ja jestem Pan!

Rozdział 20

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do Izraelitów: Ktokolwiek spośród synów Izraela albo spośród przybyszów osiadłych w Izraelu da jedno ze swoich dzieci Molochowi, będzie ukarany śmiercią. Miejscowa ludność ukamieniuje go. **3.** Ja sam zwrócę oblicze moje przeciwko takiemu człowiekowi i wyłączę go spośród jego ludu, ponieważ dał jedno ze swoich dzieci Molochowi, splugawił mój święty przybytek, zbezcześcił moje święte imię. **4.** Jeżeli miejscowa ludność przymknie oczy na takiego człowieka, który dał jedno ze swoich dzieci Molochowi, i nie zabije go, **5.** to Ja sam zwrócę oblicze moje przeciwko takiemu człowiekowi i przeciwko jego rodzinie i wyłączę go spośród jego ludu, jak również i tych wszystkich, którzy go naśladują, którzy uprawiają nierząd z Molochem. **6.** Także przeciwko każdemu, kto się zwróci do wywołujących duchy albo do wróżbitów, aby uprawiać z nimi nierząd, zwrócę oblicze i wyłączę go spośród jego ludu. **7.** Uświęćcie się więc i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty: Ja, Pan, Bóg wasz! **8.** Będziecie strzec ustaw moich i wykonywać je. Ja jestem Pan, który was

uświęca! **9.** Ktokolwiek złorzeczy ojcu albo matce, będzie ukarany śmiercią: złorzeczył ojcu lub matce, jego krew [spadnie] na niego. **10.** Ktokolwiek cudzołoży z żoną bliźniego, będzie ukarany śmiercią, i cudzołożnik, i cudzołożnica. **11.** Ktokolwiek obuje cielesnie z żoną swojego ojca, odsłania nagość ojca: będą ukarani śmiercią oboje, ich krew [spadnie] na nich. **12.** Ktokolwiek obcuje cielesnie z synową, będzie razem z nią ukarany śmiercią: popełnili sromotę, ich krew [spadnie] na nich. **13.** Ktokolwiek obcuje cielesnie z mężczyzną, tak jak się obcuje z kobietą, popełnia obrzydliwość. Obaj będą ukarani śmiercią, ich krew [spadnie] na nich. **14.** Jeżeli ktoś bierze za żonę kobietę i jej matkę, dopuszcza się rozpusty: on i one będą spaleni w ogniu, aby nie było rozpusty wśród was. **15.** Ktokolwiek obcuje cielesnie ze zwierzęciem, wylewając nasienie, będzie ukarany śmiercią. Zwierzę także zabijecie. **16.** Jeśli kobieta zbliży się do jakiegoś zwierzęcia, aby z nim się złączyć, zabijesz i kobietę, i zwierzę. Oboje będą ukarani śmiercią, krew ich [spadnie] na nich. **17.** Jeżeli ktoś weźmie swoją siostrę, córkę swego ojca albo swojej matki, i będzie oglądał jej nagość, a ona będzie oglądać jego nagość, jest to czyn haniebny; oboje będą zgładzeni w obecności synów ich ludu. Ten, kto odsłonił nagość swojej siostry, poniesie winę. **18.** Jeżeli ktoś obcuje cielesnie z kobietą mającą miesięczne krwawienie i odsłoni jej nagość, obnaży źródło jej [krwi], a ona też odsłoni źródło swojej krwi, to oboje będą wyłączeni spośród swojego ludu. **19.** Nie będziesz odsłaniał nagości siostry swojej matki albo siostry swojego ojca, to byłoby to samo, co obnażyć własne ciało. Oni poniosą za to winę. **20.** Ktokolwiek obcuje ze swoją ciotką, odsłania nagość swojego wuja. Poniosą oni swoją winę - umrą bezdzietnie. **21.** Ktokolwiek bierze żonę swojego brata, popełnia kazirodztwo. Odsłonił nagość swojego brata - będą bezdzietni. **22.** Będziecie strzec wszystkich moich ustaw i wszystkich moich wyroków i będziecie je wykonywać, aby was nie wypłuła ziemia, do której was wprowadzam, abyście mieszkali w niej. **23.** Nie będziecie postępować według obyczajów narodu, który wypędzam przed wami. Ponieważ wszystkie te rzeczy czynili, napelnili Mnie obrzydzeniem. **24.** Dlatego powiedziałem wam: wy posiadacie ich ziemię, Ja sam daję wam ją w dziedzictwo, ziemię opływającą w mleko i miód. Ja jestem Pan, Bóg wasz, który oddzieliłem was od innych narodów. **25.** Będziecie odróżniać zwierzęta czyste od nieczystych, ptaki nieczyste od czystych. Nie będziecie plugawić siebie samych przez zwierzęta i ptaki ani przez wszystko, co się roi na ziemi, przez wszystko, co oddzieliłem od was jako nieczyste. **26.** Będziecie dla Mnie święci, bo Ja jestem święty, Ja, Pan, i oddzieliłem was od innych narodów, abyście byli moimi. **27.** Jeżeli jakiś mężczyzna albo jakaś kobieta będą wywoływać duchy albo wróżyc, zostaną ukarani śmiercią. Kamieniami zabijecie ich. Krew ich [spadnie] na nich.

Rozdział 21

1. Potem mówił Pan do Mojżesza: Przemów do kapłanów, synów Aarona, i powiedz im: [Kapłan] nie będzie się narażał na nieczystość z powodu zwłok zmarłego krewnego, **2.** chyba tylko z powodu najbliższych krewnych, z powodu matki, ojca, syna, córki, brata, **3.** siostry dziewicy, która jest mu [nadal]

bliska, ponieważ nie należy do żadnego męża. Z jej powodu może się narazić na nieczystość rytualną. **4.** Będąc zwierzchnikiem [swego ludu], nie narazi się na nieczystość, przez co by się zbezczęścił. **5.** Nie będą sobie strzygli głowy do skóry, nie będą golili boków brody, nie będą nacinali swojego ciała. **6.** Będą święci dla swojego Boga, nie będą bezczęścić imienia Bożego, bo oni składają Panu ofiary spalone, pokarm swojego Boga, a więc będą świętością. **7.** Nie wezmą za żonę nierządnicę lub kobiety pohańbionej. Nie wezmą kobiety wypędzonej przez męża, bo [kapłan] jest poświęcony Bogu. **8.** Będiesz go uważał za świętego, bo on ofiaruje pokarm Boży. Będzie święty dla ciebie, bo Ja jestem święty, Ja, Pan, który was uświęcam! **9.** Jeżeli córka kapłana bezczęści siebie nierządem, bezczęści przez to swojego ojca. Będzie spalona w ogniu. **10.** Kapłan, który przewyższa godnością braci, na którego głowę był wylany olej namaszczenia, który był wprowadzony w czynności kapłańskie, wkładając szaty, nie będzie rozpuszczał włosów i nie będzie rozdierał swych szat. **11.** W ogóle nie zbliży się do żadnego zmarłego, nie narazi się na nieczystość rytualną ani z powodu ojca, ani z powodu matki. **12.** Nie będzie wychodził z przybytku świętego, nie będzie bezczęścił świętego przybytku swego Boga, bo ma na sobie poświęcenie olejem namaszczenia swego Boga. Ja jestem Pan! **13.** Za żonę weźmie tylko dziewicę. **14.** Nie weźmie za żonę ani wdowy, ani rozwiedzionej, ani pohańbionej, ani nierządnicę: żadnej z takich nie weźmie, ale weźmie dziewicę spośród swych krewnych. **15.** Nie zbezczęści potomstwa między krewnymi, bo Ja jestem Pan, który go uświęca! **16.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **17.** Tak mów do Aarona: Ktokolwiek z potomków twoich według ich przyszłych pokoleń będzie miał jakąś skazę, nie będzie mógł się zbliżyć, aby ofiarować pokarm swego Boga. **18.** Żaden człowiek, który ma skazę, nie może się zbliżać ani niewidomy, ani chory, ani mający zniekształconą twarz, ani kaleka, **19.** ani ten, który ma złamaną nogę albo rękę, **20.** ani garbaty, ani niedorozwinięty, ani ten, kto ma bielmo na oku, ani chory na świerzb, ani okryty liszajami, ani ten, kto ma zgniecione jądra. **21.** Żaden z potomków kapłana Aarona mający jakąś skazę nie będzie się zbliżał, aby złożyć Panu ofiarę spalaną. On ma skazę - nie będzie się zbliżał, aby ofiarować pokarm swego Boga. **22.** Jednakże wolno mu jeść pokarm swego Boga, zarówno święty, jak i najświętszy. **23.** Tylko nie będzie podchodził do zasłony i nie będzie się zbliżał do ołtarza, bo ma skazę. Nie będzie bezczęścił moich świętości, bo Ja, Pan, jestem tym, który je uświęca! **24.** Mojżesz powiedział to Aaronowi, jego synom i wszystkim Izraelitom.

Rozdział 22

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Powiedz Aaronowi i jego synom, aby się powstrzymywali od niektórych świętych darów Izraelitów, które oni mi poświęcają, i żeby nie bezczęścili świętego imienia mojego. Ja jestem Pan! **3.** Powiedz im, aby wiedziały o tym przyszłe pokolenia: jeżeli ktoś z potomstwa waszego, będąc w stanie nieczystości rytualnej, zbliży się do rzeczy świętych, które Izraelici poświęcają Panu, to człowiek ten będzie odsunięty sprzed mego oblicza. Ja jestem Pan! **4.** Żaden potomek Aarona, który by był trędowaty lub cierpiący na wyciek, nie będzie mógł jeść rzeczy świętych, dopóki się nie

podda oczyszczeniu. Tak samo będzie z tym, który się dotknął kogoś nieczystego z powodu umarłego albo tego, z którego wypłynęło nasienie; **5.** również z tym, kto się dotknął każdego drobnego zwierzęcia, czyniącego go nieczystym, albo się dotknął człowieka, który uczynił go nieczystym wskutek swojej nieczystości. **6.** Ktokolwiek więc dotknie się takich rzeczy, będzie nieczysty aż do wieczora, nie będzie jadł rzeczy świętych, dopóki nie wykąpie ciała swego w wodzie. **7.** Po zachodzie słońca będzie oczyszczony. Potem będzie jeść rzeczy święte, bo one są jego pokarmem. **8.** Nie będzie jadł padliny ani mięsa zwierząt rozszarpanych, bo przez to stałby się nieczysty. Ja jestem Pan! **9.** Będą strzec mojego zarządzenia, nie będą narażać się na grzech z tego powodu - za to spotkałaby ich śmierć, ponieważ dopuściliby się zbezczeszczenia. Ja jestem Pan, który ich uświęcam! **10.** Żaden niepowołany nie będzie spożywał rzeczy świętych, ani przybysz mieszkający u kapłana, ani najemnik nie będą jedli rzeczy świętych. **11.** Jeżeli jednak kapłan kupił niewolnika za pieniądze, ten może jeść rzeczy święte, również i ci, którzy urodzili się w jego domu, będą jedli jego pokarm. **12.** Córka kapłana, która wyszła za mąż za obcego, nie będzie jadła z ofiarowanych rzeczy świętych. **13.** Jednakże córka kapłana, która owdowiała albo została porzucona, a nie ma dzieci, i wróciła do domu ojca, będzie mogła jeść z pokarmu należnego jej ojcu, tak jak za młodych lat. Ale żaden niepowołany nie będzie go jadł! **14.** Jeżeli ktoś zje rzecz świętą przez nieuwagę, wynagrodzi za nią kapłanowi, dodając jeszcze piątą część wartości. **15.** Nie powinni oni bezcześcić rzeczy świętych, które Izraelici ofiarują Panu. **16.** Naraziliby ich na ciężką winę przez jedzenie ich rzeczy świętych. Ja jestem Pan, który ich uświęcam! **17.** Następnie Pan powiedział do Mojżesza: **18.** Przemów do Aarona i jego synów, i do wszystkich Izraelitów i powiedz im: Jeżeli ktoś spośród Izraelitów albo spośród przybyszów w Izraelu przynosi swój dar, czy to będzie ofiara ślubowana czy dobrowolna, z rodzaju tych ofiar, które się przynosi Panu jako ofiary całopalne, **19.** to aby były przyjęte, muszą to być zwierzęta bez skazy, samce - cielce, barany lub kozły. **20.** Żadnego zwierzęcia ze skazą nie będziecie składać w ofierze, bo to nie byłoby od was przyjęte. **21.** Jeżeli ktoś chce złożyć Panu ofiarę biesiadną, aby wypełnić ślub albo jako dar dobrowolny, niezależnie od tego, czy to będzie większe czy drobne bydło, będzie ono bez skazy, aby było przyjęte. Nie będzie w nim żadnej skazy! **22.** Nie będziecie składać w ofierze Panu zwierząt ślepych, ułomnych, okaleczonych, spuchniętych, parszywych, owrzodzonych. Nie będziecie takich zwierząt składać na ołtarzu na ofiarę spalaną dla Pana. **23.** Cielca albo barana niekształtnego lub niewyrośniętego możesz złożyć jako ofiarę dobrowolną, ale jako ofiara ślubowana nie będzie on przyjęty. **24.** Zwierzęcia, które ma jądra zgniecione, starte, wyrwane albo wycięte, nie będziecie składać w ofierze Panu i nie będziecie takich rzeczy robić w waszym kraju. **25.** Nie będziecie także przyjmowali takich zwierząt od cudzoziemca, aby je ofiarowywać jako pokarm Bogu waszemu, bo ten brak jest w nich skazą i dlatego nie przyniosą wam one żadnej korzyści. **26.** Potem Pan powiedział do Mojżesza: **27.** Jeżeli urodzi ci się cielę, jagnię lub kozłą, to będzie ono przez siedem dni przy matce. Poczynając od ósmego dnia i dalej, będzie ono przyjęte jako dar spalany dla Pana. **28.** Nie będziecie tego samego dnia zabijać krowy albo owcy razem z jej małym. **29.** Kiedy będziecie składać dla

Pana ofiarę dziękczynną, składajcie ją tak, aby była przyjęta. **30.** Tego samego dnia niech będzie spożyta. Nie będziecie z niej nic zostawiać aż do rana. Ja jestem Pan! **31.** Będziecie strzec moich przykazań i wypełniać je! Ja jestem Pan! **32.** Nie będziecie bezcześcić mojego świętego imienia. Okazuję moją świętość pośród Izraelitów. Ja jestem Pan, który was uświęca, **33.** który wyprowadził was z ziemi egipskiej, aby być waszym Bogiem. Ja jestem Pan!

Rozdział 23

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do Izraelitów i powiedz im: Oto czasy święte Pana, w których będziecie wzywali ich na zwołania święte, to są moje czasy święte! **3.** Przez sześć dni będzie wykonywana praca, ale siódmego dnia jest uroczysty szabat, jest zwołanie święte, nie będziecie wykonywać żadnej pracy - to jest szabat dla Pana we wszystkich waszych siedzibach. **4.** Oto czasy święte dla Pana, zwołania święte, na które wzywać ich będziecie w określonym czasie. **5.** W pierwszym miesiącu, czternastego dnia miesiąca, o zmierzchu, jest Pascha dla Pana. **6.** A piętnastego dnia tego miesiąca jest Święto Przaśników dla Pana - przez siedem dni będziecie jedli tylko przaśne chleby. **7.** Pierwszego dnia będzie dla was zwołanie święte: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. **8.** Przez siedem dni będziecie składali w ofierze dla Pana ofiarę spalaną, siódmego dnia będzie święte zwołanie, nie będziecie [w tym dniu] wykonywać żadnej pracy. **9.** Potem Pan powiedział do Mojżesza: **10.** Przemów do Izraelitów i powiedz im: Kiedy wejdziecie do ziemi, którą Ja wam dam, i zbierzecie plon, przyniesiecie kapłanowi snop jako pierwociny waszego plonu. **11.** On wykona gest kołysania snopa przed Panem, aby był przez Niego łaskawie przyjęty. Wykona nim gest kołysania w następnym dniu po szabacie. **12.** W dniu gestu kołysania snopa złożycie ofiarę całopalną dla Pana, baranka bez skazy, urodzonego w tym samym roku, **13.** wraz z ofiarą pokarmową z dwóch dziesiątych efy najczystszej mąki rozrobionej oliwą, jako ofiarę spalaną, woń miłą Panu, a także ofiarę płynną - ćwierć hinu wina. **14.** Aż do tego dnia nie będziecie jedli ani chleba, ani prażonych ziaren, ani kaszy, dopóki nie przyniesiecie daru dla waszego Boga. Jest to ustawa wieczysta dla waszych pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. **15.** I odliczycie sobie od dnia po szabacie, od dnia, w którym przyniesiecie snopy, aby wykonano nimi gest kołysania, siedem pełnych tygodni, **16.** aż do dnia po siódmym szabacie odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie nową ofiarę pokarmową dla Pana. **17.** Przyniesiecie z waszych siedzib po dwa chleby kwaszone, aby wykonano nimi gest kołysania, każdy z dwóch dziesiątych efy najczystszej mąki. To będą pierwociny dla Pana. **18.** Oprócz chleba złożycie w ofierze siedem baranków bez skazy, jednorocznych, jednego młodego cielca i dwa barany. One będą ofiarą całopalną dla Pana razem z ofiarą pokarmową i z ofiarą płynną. Będzie to ofiara spalana, woń miłą Panu. **19.** Ofiarujecie też jednego kozła jako ofiarę przebłagalną i dwa baranki jednoroczne jako ofiarę biesiadną. **20.** Kapłan wykona nimi przed Panem gest kołysania razem z chlebami pierwocin, razem z dwoma barankami. Będzie to rzecz poświęcona Panu, przeznaczona dla kapłana. **21.** Tego samego dnia zwołacie lud. Będzie to dla was zwołanie święte. Nie

będziecie wykonywać tego dnia żadnej pracy. Jest to ustawa wieczysta dla waszych pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. **22.** Kiedy będziecie zbierali plon waszej ziemi, nie będziecie wycinać doszczętnie skraju pola i nie wybieracie do końca kłosów. Zostawisz je dla ubogiego i dla przybysza. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **23.** Następnie Pan powiedział do Mojżesza: **24.** Powiedz Izraelitom: Pierwszego dnia siódmego miesiąca będziecie obchodzili uroczysty szabat, dęcie w róg, zwołanie święte. **25.** Nie będziecie wykonywać żadnej pracy. Złożycie ofiary spalane dla Pana. **26.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **27.** Dziesiątego dnia siódmego miesiąca jest Dzień Przebłagania. Będzie to dla was zwołanie święte. Będziecie pościć i będziecie składać Panu ofiary spalane. **28.** W tym dniu nie będziecie wykonywać żadnej pracy, bo jest to Dzień Przebłagania, ażeby dokonano przebłagania za wasze winy przed Panem, Bogiem waszym. **29.** Każdy człowiek, który nie będzie pościł tego dnia, zostanie wyłączony spośród swego ludu. **30.** Każdego człowieka, który będzie pracował tego dnia, wytracę spośród jego ludu. **31.** Żadnej pracy nie będziecie wykonywać. Jest to ustawa wieczysta dla wszystkich pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. **32.** Będzie to dla was uroczysty szabat. Będziecie pościli. Dziewiątego dnia miesiąca, wieczorem, to jest od wieczora do wieczora, będziecie obchodzić wasz szabat. **33.** I powiedział Pan do Mojżesza: **34.** Powiedz Izraelitom: Piętnastego dnia tego siódmego miesiąca jest Święto Namiotów, przez siedem dni, dla Pana. **35.** Pierwszego dnia jest zwołanie święte: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. **36.** Przez siedem dni będziecie składać ofiary spalane dla Pana. Ósmego dnia będzie dla was zwołanie święte i złożycie ofiarę spalaną dla Pana. To jest uroczyste zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać [w tym dniu] żadnej pracy. **37.** To są czasy święte dla Pana, na które będziecie dokonywać świętego zwołania, aby składać ofiarę spalaną dla Pana: ofiarę całopalną, ofiarę pokarmową, ofiarę krwawą i ofiarę płynną, każdego dnia to, co jest na ten dzień przeznaczone, **38.** niezależnie od szabatów Pana, niezależnie od waszych darów, niezależnie od wszystkich ślubów waszych i niezależnie od wszystkich dobrowolnych ofiar, które będziecie składać dla Pana. **39.** Tak więc piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbierzecie plony ziemi, będziecie obchodzić święto Pana przez siedem dni. Pierwszego dnia jest uroczysty szabat. Ósmego dnia także uroczysty szabat. **40.** Weźcie sobie pierwszego dnia owoce pięknych drzew, liście palmowe, gałązki drzew o gęstym listowiu i wierzb nadrzecznych. Będziecie się weselić wobec Pana, Boga waszego, przez siedem dni. **41.** Będziecie obchodzić to święto dla Pana co roku przez siedem dni. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić. **42.** Przez siedem dni będziecie mieszkać w szałasach. Wszyscy tubylcy Izraela będą mieszkali w szałasach, **43.** aby [przyszłe] pokolenia wasze wiedziały, że kazałem Izraelitom mieszkąć w szałasach, kiedy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **44.** Mojżesz obwieścił Izraelitom o czasach świętych dla Pana.

Rozdział 24

1. Potem Pan powiedział do Mojżesza: **2.** Rozkaż Izraelitom, aby dostarczyli ci do świecznika czystej oliwy wyciśniętej z oliwek, dla podtrzymania nieustannego światła. **3.** Na zewnątrz zasłony świadectwa w Namiocie Spotkania Aaron go ustawi, [by świecił] od wieczora aż do poranka przed Panem, nieustannie. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. **4.** Na czystym świeczniku przygotowuje lampy, aby paliły się przed Panem nieustannie. **5.** Następnie weźmiesz najczystszej mąki i upieczesz z niej dwanaście placków. Każdy placek z dwóch dziesiątych efy. **6.** Potem ułożysz je w dwa stosy, po sześć w każdym stosie, na czystym stole przed Panem. **7.** Na każdym stosie położysz trochę czystego kadzidła - to będzie pamiątka chleba, ofiara spalana dla Pana. **8.** W każdy szabat przygotowują to przed Panem jako dar nieustanny od Izraelitów, jako wieczne przymierze. **9.** To będzie dla Aarona i dla jego synów. Będą to spożywali w miejscu poświęconym. Jest to rzecz najświętsza dla niego spośród ofiar spalanych dla Pana. Ustawa wieczysta. **10.** Między Izraelitami znajdował się syn pewnej Izraelitki i Egipcjanina. Syn Izraelitki pokłócił się z pewnym Izraelitą w obozie. **11.** Syn Izraelitki zbłuźnił przeciwko Imieniu i przeklął je. Przyprowadzono go do Mojżesza. Matka jego, córka Dibriego, z pokolenia Dana, nosiła imię Szelomit. **12.** Umieszczono go pod strażą, dopóki sprawa nie będzie rozstrzygnięta przez usta Pana. **13.** Wtedy Pan powiedział do Mojżesza: **14.** Każ wyprowadzić bluźniercę poza obóz. Wszyscy, którzy go słyszeli, położą ręce na jego głowie. Cała społeczność ukamieniuje go. **15.** Potem powiesz Izraelitom: Ktokolwiek przeklina Boga swego, będzie za to odpowiadał. **16.** Ktokolwiek bluźni imieniu Pana, będzie ukarany śmiercią. Cała społeczność ukamieniuje go. Zarówno tubylec, jak i przybysz będzie ukarany śmiercią za bluźnierstwo przeciwko Imieniu. **17.** Ktokolwiek zabije człowieka, będzie ukarany śmiercią. **18.** Ktokolwiek zabije zwierzę, będzie obowiązany do zwrotu: zwierzę za zwierzę. **19.** Ktokolwiek skaleczy bliźniego, będzie ukarany w taki sposób, w jaki zawinił. **20.** Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb. W jaki sposób ktoś okaleczył bliźniego, w taki sposób będzie okaleczony. **21.** Kto zabije zwierzę, będzie obowiązany do zwrotu. Kto zabije człowieka, będzie ukarany śmiercią. **22.** Jednakowo będziecie sędzić i przybyszów, i tubylców, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz! **23.** Potem Mojżesz kazał Izraelitom wyprowadzić bluźniercę poza obóz i ukamienować. Synowie Izraela uczynili to, co Pan nakazał Mojżeszowi.

Rozdział 25

1. Potem Pan mówił do Mojżesza na górze Synaj: **2.** Przemów do Izraelitów i powiedz im: Kiedy wejdziecie do ziemi, którą daję wam, wtedy ziemia będzie także obchodzić szabat dla Pana. **3.** Sześć lat będziesz obsiewał swoje pole, sześć lat będziesz obcinał swoją winnicę i będziesz zbierał jej plony, **4.** ale w siódmym roku będzie uroczysty szabat dla ziemi, szabat dla Pana. Nie będziesz wtedy obsiewał pola ani obcinał winnicy, **5.** nie będziesz żął tego, co samo urośnie na polu, ani nie będziesz zbierał nie obciętych winogron. To będzie rok szabatowy dla ziemi. **6.** Szabat ziemi będzie służył wam za pokarm: tobie, słudze twemu, służącej twej, najemnikowi twemu i osiadłym u ciebie przybyszom. **7.** Cały jego

plon będzie służyć za pokarm także twojemu bydłu i zwierzętom, które są w twoim kraju. **8.** Policzysz sobie siedem lat szabatowych, to jest siedem razy po siedem lat, tak że czas siedmiu lat szabatowych będzie obejmował czterdzieści dziewięć lat. **9.** Dziesiątego dnia siódmego miesiąca zadmiesz w róg. W Dniu Przełagania zadmiecie w róg w całej waszej ziemi. **10.** Będziecie święcić pięćdziesiąty rok, obwieścicie wyzwolenie w kraju dla wszystkich jego mieszkańców. Będzie to dla was jubileusz - każdy z was powróci do swej własności i każdy powróci do swego rodu. **11.** Cały ten rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym - nie będziecie siał, nie będziecie żąć tego, co urośnie, nie będziecie zbierać nie obciętych winogron, **12.** bo to będzie dla was jubileusz, to będzie dla was rzecz święta. Wolno wam jednak będzie jeść to, co urośnie na polu. **13.** W tym roku jubileuszowym każdy powróci do swej własności. **14.** Kiedy więc będziecie sprzedawać coś bliźniemu albo kupować coś od bliźniego, nie wyrządzajcie krzywdy jeden drugiemu. **15.** Ale odpowiednio do liczby lat, które upłynęły od jubileuszu, będziesz kupował od bliźniego, a on sprzeda tobie odpowiednio do liczby lat plonów. **16.** Im więcej lat pozostaje do jubileuszu, tym większą cenę zapłacisz, im mniej lat pozostaje, tym mniejszą cenę zapłacisz, bo ilość plonów on ci sprzedaje. **17.** Nie będziecie wyrządzać krzywdy jeden drugiemu. Będziesz się bał Boga twego, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz! **18.** Będziecie wykonywać ustawy moje i przestrzegać wyroków moich, wprowadzając je w życie, abyście mieszkali w kraju bezpiecznie: **19.** ziemia da wam plon, będziecie jedli do syta, będziecie mieszkali na niej bezpiecznie. **20.** Jeżeli zaś powiecie: co będziemy jedli w siódmym roku, jeżeli nie będziemy siał ani zbierać plonów? **21.** Ześlę wam błogosławieństwo w szóstym roku, tak że plony wystarczą na trzy lata. **22.** W ósmym roku będziecie siał i będziecie jeść z dawnych plonów. Aż do dziewiątego roku, do nowych plonów, będziecie jedli dawne [plony]. **23.** Nie wolno sprzedawać ziemi na zawsze, bo ziemia należy do Mnie, a wy jesteście u Mnie przybyszami i osadnikami. **24.** Dlatego będziecie pozwalając na wykup wszelkich gruntów należących do was. **25.** Jeżeli twój brat zubożeje i sprzeda swoją posiadłość, wtedy wystąpi jego najbliższy krewny jako "wykupujący" i odkupi ziemię sprzedaną przez brata. **26.** Jeżeli zaś ktoś nie ma "wykupującego", ale sam zdobędzie dostateczne środki na wykup, **27.** to obliczy lata od czasu sprzedaży, zwróci nabywcy gruntu nadwyżkę i wróci do swej posiadłości. **28.** Jeżeli jednak nie będzie miał dostatecznych środków na wykup, wtedy grunt pozostanie we władaniu nabywcy aż do roku jubileuszowego. W roku jubileuszowym grunt przejdzie znowu w posiadanie dawnego właściciela. **29.** Jeżeli ktoś sprzeda dom mieszkalny położony w mieście otoczonym murami, to będzie miał prawo do wykupu aż do końca roku sprzedaży: prawo wykupu będzie trwało cały rok. **30.** Jeżeli dom nie będzie wykupiony przed upływem roku, wtedy dom zbudowany w mieście warownym przejdzie na zawsze w posiadanie nabywcy i jego potomków. Nie wyjdzie [z ich rąk] w roku jubileuszowym. **31.** Domy we wsiach, które nie są otoczone murami, będą traktowane na równi z własnością gruntową, a więc będą podlegały wykupowi, a w roku jubileuszowym wyjdą [z rąk nabywcy]. **32.** Co się tyczy miast lewickich, to lewitom zawsze przysługuje prawo wykupu domów, które posiadają. **33.** Jeżeli ktoś kupi od lewitów dom miejski, to posiadłość ta

wyjdzie [z jego rąk] w roku jubileuszowym, bo domy miast lewickich są ich posiadłością pośród Izraelitów. **34.** Także i pole położone koło ich miast nie będzie podlegało sprzedaży, bo ono jest ich posiadłością wieczystą. **35.** Jeżeli brat twój zubożeje i ręka jego osłabnie, to podtrzymasz go, aby mógł żyć z tobą przynajmniej jako przybysz i osadnik. **36.** Nie będziesz brał od niego odsetek ani lichwy. Będziesz się bał Boga swego i pozwolisz żyć bratu z sobą. **37.** Nie będziesz mu dawał pieniędzy na procent. Nie będziesz mu dawał pokarmu na lichwę. **38.** Ja jestem Pan, Bóg wasz, który wyprowadził was z ziemi egipskiej, aby dać wam ziemię Kanaan i aby być waszym Bogiem! **39.** Jeżeli brat z powodu ubóstwa sprzeda się tobie, nie będziesz nakładał na niego pracy niewolniczej. **40.** Będziesz się z nim obchodził jak z najemnikiem albo jak z osadnikiem. Będzie służyć tobie tylko do roku jubileuszowego. **41.** Wtedy wyjdzie od ciebie razem ze swymi dziećmi i wróci do swojej rodziny, do posiadłości swoich przodków. **42.** Bo oni są moimi niewolnikami, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej, nie powinni więc być sprzedawani jak niewolnicy. **43.** Nie będziesz się z nim obchodził srogo. Będziesz się bał swego Boga. **44.** Kiedy będziecie potrzebowali niewolników i niewolnic, to będziecie ich kupowali od narodów, które są naokoło was. **45.** Będziecie także kupowali dzieci przybyszów osiadłych wśród was, przybyszów i potomków ich, urodzonych w waszym kraju. Ci będą waszą własnością. **46.** Zostawicie ich w dziedzictwie waszym synom, aby ich posiadali na własność, na zawsze. Będziecie ich uważać za niewolników. Ale z braćmi Izraelitami nie będziecie się obchodzili srogo. **47.** Jeżeli przybysz osiadły u ciebie się wzbogaci, a brat twój zubożeje i sprzeda siebie przybyszowi osiadłemu u ciebie albo potomkowi przybysza, **48.** to ten, który się sprzedał, może być wykupiony. Jeden z braci jego wykupi go. **49.** Także jego stryj albo syn jego stryja może go wykupić, albo którykolwiek z krewnych z jego rodziny wykupi go, albo też on sam siebie wykupi, jeżeli będzie go na to stać. **50.** Wtedy wspólnie ze swym nabywcą obliczy [czas] od roku, w którym sprzedał siebie, aż do roku jubileuszowego: cena, za którą się sprzedał, będzie odpowiednia do liczby lat. [Czas jego niewoli] będzie mu policzony za dni najemnika. **51.** Jeżeli jeszcze dużo lat jest do jubileuszu, to odpowiednio do ich liczby zwiększy cenę wykupu. **52.** Ale jeżeli pozostaje niewiele lat do roku jubileuszowego, obliczy je i odpowiednio do liczby tych lat zapłaci swój wykup. **53.** Będzie u ciebie jako najemnik, rok po roku. Nie będą się z nim srogo obchodzić w twej obecności. **54.** Jeżeli zaś w ten sposób nie będzie wykupiony, to wyjdzie na wolność w roku jubileuszowym razem ze swoimi dziećmi. **55.** Moimi bowiem niewolnikami są Izraelici. Oni są moimi niewolnikami, ci, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, wasz Bóg!

Rozdział 26

1. Nie będziecie sobie czynili bożków, nie będziecie sobie stawiali posągów ani stel. Nie będziecie umieszczać w waszym kraju kamieni rzeźbionych, aby im oddawać pokłon, bo Ja jestem Pan, Bóg wasz. **2.** Przestrzegać będziecie moich szabatów, czcić będziecie mój święty przybytek. Ja jestem Pan! **3.** Jeżeli będziecie postępowali według moich ustaw i będziecie strzec przykazań moich oraz wprowadzać je

w życie, **4.** dam wam deszcz w swoim czasie, ziemia będzie przynosić plony, drzewo polne wyda owoc, **5.** młocka przeciągnie się u was aż do winobrania, winobranie aż do siewu, będziecie jedli chleb do syta, będziecie mieszkać bezpiecznie w swoim kraju. **6.** Krajowi udzielię pokoju, tak że będziecie się udawali na spoczynek bez obawy. Dzikie zwierzęta znikną z kraju. Miecz nie będzie przechodził przez wasz kraj. **7.** Będziecie ścigać nieprzyjaciół, a oni padną przed wami pod mieczem, **8.** tak że pięciu waszych będzie ścigać całą setkę, a setka waszych - dziesięć tysięcy [nieprzyjaciół]. Wasi wrogowie padną przed wami pod mieczem. **9.** Zwrócę się ku wam, dam wam płodność, rozmnożę was, umocnię moje przymierze z wami. **10.** Będziecie jedli [zboże] z dawnych zapasów, a kiedy przyjdą nowe zbiory, usuniecie dawne. **11.** Umieszczę wśród was mój przybytek i nie będę się wami brzydził. **12.** Będę chodził wśród was, będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem. **13.** Ja jestem Pan, Bóg wasz, który wyprowadził was z ziemi egipskiej, abyście przestali być ich niewolnikami. Ja rozbiłem drągi waszego jarzma i dałem wam możliwość chodzenia z podniesioną głową. **14.** Jeżeli zaś nie będziecie Mnie słuchać i nie będziecie wykonywać tych wszystkich nakazów, **15.** jeżeli będziecie gardzić moimi ustawami, jeżeli będziecie się brzydzić moimi wyrokami, tak że nie będziecie wykonywać moich nakazów i złamiecie moje przymierze, **16.** to i Ja obejdę się z wami odpowiednio: ześlę na was straszne nieszczęście, wycieńczenie i gorączkę, które prowadzą do ślepoty i rujną zdrowie. Wtedy na próżno będziecie siali wasze ziarno. Zjedzą je wasi nieprzyjaciele. **17.** Zwrócę oblicze przeciwko wam, będziecie pobici przez nieprzyjaciół. Ci, którzy was nienawidzą, będą rządili wami, a wy będziecie uciekać nawet wtedy, kiedy was nikt nie będzie ścigał. **18.** Jeżeli i wtedy nie będziecie Mnie słuchać, będę nadal karał was siedmiokrotnie za wasze grzechy. **19.** Rozbiję waszą dumną potęgę, sprawię, że niebo będzie dla was jak z żelaza, a ziemia jak z brązu. **20.** Na próżno będziecie się wysilać - wasza ziemia nie wyda żadnego plonu, a drzewo na ziemi nie da owoców. **21.** Jeżeli [nadal] będziecie postępować Mi na przekór i nie zechcecie Mnie słuchać, ześlę na was siedmiokrotnie kary za wasze grzechy: **22.** ześlę na was dzikie zwierzęta, które pożrą wasze dzieci, zniszczą bydło, zdziesiątkują was, tak że wasze drogi opustoszeją. **23.** Jeżeli i wtedy nie poprawicie się i będziecie postępować Mi na przekór, **24.** to i Ja postąpię wam na przekór i będę was karał siedmiokrotnie za wasze grzechy. **25.** Ześlę na was miecz, który pomści złamanie przymierza. Jeżeli wtedy schronicie się do miast, ześlę zarazę pomiędzy was, tak że wpadniecie w ręce nieprzyjaciół. **26.** Rozbiję wam podporę chleba, tak że dziesięć kobiet będzie piekło chleb w jednym piecu. Będą wam wydzielać chleb na wagę, tak że jedząc, nie będziecie syci. **27.** Jeżeli i wtedy nie będziecie Mi posłuszni i będziecie postępować Mi na przekór, **28.** to i Ja z gniewem wystąpię przeciwko wam i ześlę na was siedmiokrotne kary za wasze grzechy. **29.** Będziecie jedli ciała synów i córek waszych. **30.** Zniszczę wasze wyżyny, rozbiję wasze stele słoneczne, rzucę wasze trupy na trupy waszych bożków, a dusza moja wami brzydzić się będzie. **31.** Zamienię w ruiny wasze miasta, spustoszę wasze miejsca święte, nie będę wchłaniał przyjemnej woni waszych ofiar. **32.** Ja sam spustoszę ziemię, tak że będą się zdumiewać wasi wrogowie, którzy ją wezmą w posiadanie. **33.** Was samych rozproszę między narodami, dobędę na was

miecza, ziemia wasza będzie spustoszona, miasta wasze zburzone. **34.** Wtedy ziemia będzie obchodzić swoje szabaty przez wszystkie dni swego spustoszenia, a wy będziecie w kraju nieprzyjaciół. Wtedy ziemia będzie odpoczywać i obchodzić swoje szabaty. **35.** Przez wszystkie dni swego spustoszenia będzie obchodzić szabat, którego nie obchodziła w latach szabatowych, kiedy na niej mieszkaliście. **36.** Co się zaś tyczy tych, co pozostaną, ześlę na ich serca trwogę w ziemi nieprzyjaciół, będzie ich ścigać szmer unoszonego wiatrem liścia, będą uciekać jak od miecza, będą padać nawet wtedy, kiedy nikt nie będzie ich ścigał. **37.** Będą się przewracać jeden na drugiego, jak gdyby pod mieczem, chociaż nikt nie będzie ich ścigał. **38.** Zginiecie między narodami, pochłonie was ziemia nieprzyjacielska. **39.** A ci, którzy pozostaną z was, zgniją z powodu swego przestępstwa na ziemiach nieprzyjacielskich, z powodu przestępstw swoich przodków zgniją, tak jak i oni. **40.** Wtedy uznają przestępstwo swoje i przestępstwo swoich przodków, to jest zdradę, którą popełnili względem Mnie, i to, że postępowali Mi na przekór, **41.** wskutek czego Ja postępowalem na przekór im i zaprowadziłem ich do kraju nieprzyjacielskiego, ażeby upokorzyło się ich nieobrzezane serce i żeby zapłacili za swoje przestępstwo. **42.** Wtedy przypomnę sobie moje przymierze z Jakubem, przymierze z Izaakiem i przymierze z Abrahamem. Przypomnę sobie o tym i przypomnę o kraju. **43.** Ale przedtem ziemia będzie opuszczona przez nich i będzie spłacać swoje szabaty przez to, że będzie spustoszona z ich winy, a oni będą spłacać swoje przestępstwo, ponieważ odrzucili moje wyroki i brzydzili się moimi ustawami. **44.** Jednakże nawet wtedy, kiedy będą w kraju nieprzyjacielskim, nie odrzucę ich i nie będę się brzydził nimi do tego stopnia, żeby ich całkowicie zniszczyć i zerwać moje przymierze z nimi, bo Ja jestem Pan, ich Bóg. **45.** Przypomnę sobie na ich korzyść o przymierzu z ich przodkami, kiedy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej na oczach narodów, abym był ich Bogiem. Ja jestem Pan! **46.** To są ustawy, wyroki i prawa, które Pan ustanowił między sobą a Izraelitami na górze Synaj za pośrednictwem Mojżesza.

Rozdział 27

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: **2.** Przemów do Izraelitów i powiedz im: Jeżeli ktoś chce się wywiązać ze ślubu, według twojego oszacowania jakiejś osoby wobec Pana, **3.** tak będziesz szacował: jeżeli chodzi o mężczyznę w wieku od dwudziestu do sześćdziesięciu lat, to będzie on oszacowany na pięćdziesiąt syklów srebra według wagi z przybytku. **4.** Jeżeli chodzi o kobietę, to będzie ona oszacowana na trzydzieści syklów. **5.** Jeżeli chodzi o młodzież w wieku od pięciu do dwudziestu lat, to chłopiec będzie oszacowany na dwadzieścia syklów, a dziewczyna na dziesięć syklów. **6.** Jeżeli chodzi o dzieci w wieku od jednego miesiąca do pięciu lat, to chłopiec będzie oszacowany na pięć syklów srebra, a dziewczynka na trzy sykle srebra. **7.** Jeżeli chodzi o ludzi starszych w wieku od sześćdziesięciu lat wzwyż, to mężczyzna będzie oszacowany na piętnaście syklów, a kobieta na dziesięć syklów. **8.** Jeżeli jednak ktoś jest tak ubogi, że nie może zapłacić według twego oszacowania, to postawi osobę ślubowaną przed

kapłanem, a ten ją oszacuje. Według możliwości tego, który ślubował, kapłan ją oszacuje. **9.** Jeżeli chodzi o bydłęta, które są składane w darze dla Pana, to wszystko z nich, co jest złożone w darze dla Pana, będzie rzeczą świętą. **10.** Nie wolno ich zamieniać, nie wolno ich zastępować innym bydłem, ani lepszego gorszym, ani gorszego lepszym. Jeżeli zaś ktoś zechce taką zamianę uczynić, to jedno i drugie bydłę będzie rzeczą świętą. **11.** Jeżeli chodzi o bydłę nieczyste, takie, które nie bywa składane w darze dla Pana, to postawią to bydłę przed kapłanem, **12.** a kapłan je oszacuje według tego, czy będzie dobre, czy marne. Taka będzie jego wartość, jak oszacuje je kapłan. **13.** Jeżeli [ofiarodawca] zechce je wykupić, to doda piątą część do jego oszacowania. **14.** Jeżeli ktoś poświęci swój dom dla Pana jako rzecz świętą, to kapłan oszacuje ten dom według tego, czy jest dobry, czy marny. Jak kapłan go oszacuje, taka będzie jego wartość. **15.** Jeżeli zaś ofiarodawca zechce wykupić ten dom, doda do jego oszacowania jedną piątą i dom będzie jego. **16.** Jeżeli ktoś poświęci dla Pana część swej dziedzicznej posiadłości, to twoje oszacowanie jej będzie zależne od ilości ziarna używanego na siew - jeden chomer jęczmienia będzie się równał pięćdziesięciu syklom srebra. **17.** Jeżeli poświęci swój grunt w roku jubileuszowym, oszacowanie twoje będzie w mocy. **18.** Jeżeli zaś poświęci swój grunt po roku jubileuszowym, to kapłan obliczy sumę pieniędzy według lat, które pozostają do następnego roku jubileuszowego, i odpowiednio obniży ocenę. **19.** Jeżeli ofiarodawca zechce wykupić swój grunt, to doda do twego oszacowania jedną piątą, i grunt powróci do niego. **20.** Ale jeżeli nie wykupi gruntu i jeżeli ten grunt będzie sprzedany innemu człowiekowi, to nie będzie mógł być wykupiony. **21.** Ale kiedy grunt stanie się wolny w roku jubileuszowym, będzie należał do Pana jako rzecz święta, jako pole pod klątwą. Stanie się on posiadłością kapłana. **22.** Jeżeli zaś ktoś poświęci dla Pana grunt kupiony, który nie należy do jego dziedzicznej posiadłości, **23.** to kapłan obliczy wysokość ceny aż do roku jubileuszowego, a ofiarodawca odda jeszcze tego samego dnia Panu sumę oszacowania jako rzecz świętą. **24.** W roku jubileuszowym grunt powróci do tego, od kogo był kupiony, czyją był dziedziczną posiadłością. **25.** Każde twoje oszacowanie będzie dokonywane na podstawie sykla z przybytku. Jeden sykl równa się dwudziestu gerom. **26.** Jednakże nikt nie będzie poświęcał Panu pierwородnego bydłęcia, które i tak już należy do Pana. Czy to jest cielec, czy to jest baran, należy on do Pana. **27.** Jeżeli chodzi o bydłę nieczyste, to można je wykupić za sumę według twego oszacowania, dodając do niej jedną piątą. Jeżeli nie zostanie wykupione, to będzie sprzedane według sumy twego oszacowania. **28.** Jeżeli ktoś poświęci coś ze swej własności dla Pana jako "cherem": człowieka, bydłę albo część gruntu dziedzicznego - to ta rzecz nie będzie sprzedana ani wykupiona. Każde "cherem" jest rzeczą najświętszą dla Pana. **29.** Żaden człowiek, który jest poświęcony dla Pana jako "cherem", nie może być wykupiony. Musi on zostać zabity. **30.** Każda dziesięcina z ziemi, z zasiewu ziemi albo z owoców drzewa należy do Pana, jest rzeczą poświęconą Panu. **31.** Jeżeli ktoś chce wykupić część swej dziesięciny, to doda do niej jedną piątą. **32.** Każda dziesięcina z bydła większego lub drobnego, które przechodzi pod laską pasterską, jest rzeczą poświęconą Panu. **33.** Nie będzie się rozróżniać, co jest dobre, a co marne, nie będzie się robić żadnej

zamiany. Jeżeli jednak ktoś uczyni zamianę, to oba bydlęta - i jedno, i drugie - będą rzeczą poświęconą Panu. Nie mogą być wykupione. **34.** To są przykazania, które Pan dał Mojżeszowi na górze Synaj dla Izraelitów.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.